

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiosjätte årgången

30 maj 2023

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2023/C 189/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2023/C 189/02 Mål C-699/21: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 april 2023 (begäran om förhandsavgörande från Corte costituzionale – Italien) – Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot E. D. L. (Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 1.3 – Artikel 23.4 – Överlämnande mellan medlemsstaterna – Skäl för att vägra verkställighet – Artikel 4.3 FEU – Skyldighet till lojalt samarbete – Uppskov med verkställigheten av en europeisk arresteringsorder – Artikel 4 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Förbud mot omänsklig eller förnedrande behandling – Allvarlig, kronisk och eventuellt obotlig sjukdom – Risk för att den person som berörs av den europeiska arresteringsordern drabbas av en allvarlig hälsoskada) 2

2023/C 189/03	Mål C-1/23 PPU, Afrin: Domstolens dom (avdelningen) av den 18 april 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgien) – X, Y, samt A, företrädd av X och Y, samt B, företrädd av X och Y mot État belge (Begäran om förhandsavgörande – Brådskande mål om förhandsavgörande – Gränskontroller, asyl och invandring – Invandringspolitik – Direktiv 2003/86/EG – Rätt till familjeåterförening – Artikel 5.1 – Inlämnande av en ansökan om inresa och vistelse för att utöva rätten till familjeåterförening – Nationell lagstiftning som föreskriver en skyldighet för referenspersonens familjemedlemmar att personligen lämna in en ansökan vid medlemsstatens behöriga diplomatiska beskickning – Omöjligt eller orimligt svårt att ta sig till den diplomatiska beskickningen – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 7 och 24)	3
2023/C 189/04	Mål C-619/22, Sinda & V R: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 20 april 2023 – (begäran om förhandsavgörande av Zemgales rajona tiesa – Lettland) – SIA "Sinda & V R" mot Rīgas domes Satiksmes departaments (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53.2 och 94 i domstolens rättegångsregler – Krav på angivande av det rättsliga sammanhanget i det nationella målet – Krav på att det ska anges vilket samband som föreligger mellan de unionsbestämmelser som ska tolkas och tillämplig nationell lagstiftning – Avsaknad av tillräckliga upplysningar – Uppenbart att begäran ska avvisas)	4
2023/C 189/05	Mål C-703/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 16 november 2022 – WU mot Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR) . . .	4
2023/C 189/06	Mål C-707/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 17 november 2022 – Minister van Infrastructuur en Waterstaat mot AVROTROS	5
2023/C 189/07	Mål C-719/22, Openbaar Ministerie et Federale Overheidsdienst Financiën: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 24 november 2022 – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën mot Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV	5
2023/C 189/08	Mål C-751/22 P: Överklagande ingett den 8 december 2022 av Shopify Inc. av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 oktober 2022 i mål T-222/21, Shopify mot EUIPO – Rossi m.fl. (Shoppi)	6
2023/C 189/09	Mål C-780/22 P: Överklagande ingett den 22 december 2022 av Zaun Ltd av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 19 oktober 2022 i mål T-231/21, Praesidiad mot EUIPO – Zaun (Stolpe)	7
2023/C 189/10	Mål C-7/23: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Belgien) den 10 januari 2023 – Marvesa Rotterdam NV mot Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)	7
2023/C 189/11	Mål C-42/23 P: Överklagande ingett den 28 januari 2023 av Mendes SA av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 30 november 2022 i mål T-678/21, Mendes mot EUIPO – Actial Farmaceutica Srl	8
2023/C 189/12	Mål C-51/23 P: Överklagande ingett den 1 februari 2023 av Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 22 november 2022 i mål T-640/20, Validity mot kommissionen	8
2023/C 189/13	Mål C-53/23, Asociația "Forumul Judecătorilor din România": Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Pitești (Rumänien) den 2 mars 2023 – Asociația "Forumul Judecătorilor din România", Asociația "Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor" mot Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României	9
2023/C 189/14	Mål C-61/23, Ekostroy: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Haskovo (Bulgarien) den 7 februari 2023 –Ekostroy EOOD mot Agentsia Patna infrastruktura	10
2023/C 189/15	Mål C-76/23, Cobult: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 13 februari 2023 – Cobult UG mot TAP Air Portugal SA	10

2023/C 189/16	Mål C-78/23, Deutsche Lufthansa: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Steinfurt (Tyskland) den 14 februari 2023 – UE mot Deutsche Lufthansa AG	11
2023/C 189/17	Mål C-89/23, Companhia União de Crédito Popular: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 16 februari 2023 – Companhia União de Crédito Popular SARL mot Autoridade Tributária e Aduaneira	12
2023/C 189/18	Mål C-92/23: Talan väckt den 17 februari 2023 – Europeiska kommissionen mot Ungern	12
2023/C 189/19	Mål C-104/23, A GmbH & Co. KG: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 22 februari 2023 – A GmbH & Co. KG mot Hauptzollamt B	14
2023/C 189/20	Mål C-106/23 P: Överklagande ingett den 22 februari 2023 av Patrick Vanhoudt av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 december 2022 i mål T-490/21, Vanhoudt mot EIB	14
2023/C 189/21	Mål C-107/23 PPU, Lin: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Braşov (Rumänien) den 22 februari 2023 – Brottmål mot C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.	15
2023/C 189/22	Mål C-109/23, Jemerak: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Berlin (Tyskland) den 23 februari 2023 – GM och ON mot PR	16
2023/C 189/23	Mål C-125/23, Unedic: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Frankrike) den 1 mars 2023 – Association Unedic délégation AGS de Marseille mot V, W, X, Y, Z och konkursförvaltare för bolaget K	17
2023/C 189/24	Mål C-126/23, Burdene: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Ordinario di Venezia (Italien) den 2 mars 2023 – UD, QO, VU, LO, CA mot Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno	18
2023/C 189/25	Mål C-134/23, Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges: Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland) den 7 mars 2023 – Somateio "Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges", Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia "Ypostirixi Prosfygon sto Aigaio" mot Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylo	19
2023/C 189/26	Mål C-157/23, Ford Italia: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 13 mars 2023 – Ford Italia SpA mot ZP och Stracciari SpA	19
2023/C 189/27	Mål C-161/23: Begäran om förhandsavgörande framställd av Satversmes tiesa (Lettland) den 16 mars 2023 – VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc. mot Latvijas Republikas Saeima	20
2023/C 189/28	Mål C-163/23, Palognali: Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di Bologna (Italien) den 14 mars 2023 – Governo Italiano mot UX	21
2023/C 189/29	Mål C-164/23 VOLÁNBUSZ: Begäran om förhandsavgörande framställd av Szegedi Törvényszék (Ungern) den 16 mars 2023 – VOLÁNBUSZ Zrt. mot Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal	22
2023/C 189/30	Mål C-166/23, Nouryon Functional Chemicals: Begäran om förhandsavgörande framställd av Svea Hovrätt (Mark- och miljöoverdomstolen) (Sverige) den 17 mars 2023 – Naturvårdsverket / Nouryon Functional Chemicals AB	23
2023/C 189/31	Mål C-170/23, trendtours Touristik: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 20 mars 2023 – trendtours Touristik GmbH mot SH	24
2023/C 189/32	Mål C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche m.fl.: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 28 mars 2023 – Autorità di regolazione dei trasporti mot Lufthansa Linee Aeree Germaniche m.fl.	24

2023/C 189/33	Mål C-208/23, Martiesta: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 30 mars 2023 – AX	25
2023/C 189/34	Mål C-210/23: Talan väckt den 31 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal	25
2023/C 189/35	Mål C-252/23 P: Överklagande ingett den 17 april 2023 av European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 7 februari 2023 i mål T-81/22, Euranimi mot kommissionen	26
Tribunalen		
2023/C 189/36	Mål T-39/21: Tribunalens dom av den 19 april 2023 – PP m. fl. mot parlamentet (Personalmål – Tjänstemän – Hälsokrisen med anledning av covid-19-pandemin – Beslut att tillåta arbete på deltid för omvårdnad av anhöriga utanför anställningsorten – Avsaknad av möjlighet till distansarbete utanför anställningsorten på heltid – Brister i det administrativa förfarandet – Beslut om beviljande av en ansökan om deltidsarbete – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas – Avvisning – Lön – Indragning av utlandstillägget – Artiklarna 62 och 69 i tjänsteföreskrifterna – Åsidosättande av artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna)	28
2023/C 189/37	Mål T-749/21: Tribunalens dom av den 19 april 2023 – Gerhard Grund Gerüste mot EUIPO – Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket Josef Grund Gerüstbau – Det äldre nationella figurmärket grund – Relativ ogiltighetsgrund – Risk för förväxling föreligger inte – Känneteckenslikhet föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	29
2023/C 189/38	Mål T-61/22: Tribunalens dom av den 19 april 2023 – OD mot Eurojust (Personalmål – Tillfälligt anställda – Tillfällig ändrad tjänsteplacering i tjänstens intresse – Artikel 7 i tjänsteföreskrifterna – Begäran om bistånd – Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna – Tillfällig åtgärd i form av omplacering – Begreppet ”åtgärd som går någon emot” – Rätten att yttra sig – Skadeståndsansvar)	29
2023/C 189/39	Mål T-74/22: Tribunalens dom av den 19 april 2023 – Siemens mot parlamentet (Offentlig upphandling – Offentlig upphandling av byggentreprenad – Anbudsförfarande – Förnyelse av brandskyddssystemet i Europaparlamentets byggnader i Strasbourg – En anbudsgivares anbud har förkastats och kontraktet tilldelats andra anbudsgivare – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar)	30
2023/C 189/40	Mål T-162/22: Tribunalens dom av den 19 april 2023 – OQ mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Disciplinärt förfarande – Disciplinåtgärd – Avsättning från tjänsten utan minskning av pensionsrättigheter – Artikel 10 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna – Proportionalitet – Motiveringskyldighet)	30
2023/C 189/41	Mål T-491/22: Tribunalens dom av den 19 april 2023 – Zitro International mot EUIPO – e-gaming (Smiley som har på sig en hög hatt) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurmärke föreställande en smiley som har på sig en hög hatt – Äldre EU-varumärke föreställande en fantasifigur – Relativt registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	31
2023/C 189/42	Mål T-183/22: Tribunalens beslut av den 31 mars 2023 – Eggers & Franke mot EUIPO E. & J. Gallo Winery (EF) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Återkallad invändning – Det saknas anledning att döma i saken)	32
2023/C 189/43	Mål T-184/22: Tribunalens beslut av den 31 mars 2023 – Eggers & Franke mot EUIPO – E. & J. Gallo Winery (E & F) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Återkallad invändning – Det saknas anledning att döma i saken)	32
2023/C 189/44	Mål T-472/22: Tribunalens beslut av den 31 mars 2023 – Mocom Compounds mot EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket Near-to-Prime – Absoluta ogiltighetsgrunder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001) – Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)	33
2023/C 189/45	Mål T-116/23: Talan väckt den 27 februari 2023 – Medel m.fl. mot kommissionen	33

2023/C 189/46	Mål T-142/23: Talan väckt den 13 mars 2023 – Swenters mot kommissionen	35
2023/C 189/47	Mål T-182/23: Överklagande ingett den 8 april 2023 – Innovation & Entrepreneurship Business School/EUIPO – Thinksales (Sales School Powered by IEBS)	36
2023/C 189/48	Mål T-185/23: Överklagande ingett den 11 april 2023 – Insomnia mot EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA)	36
2023/C 189/49	Mål T-186/23: Överklagande ingett den 11 april 2023 – Insomnia mot EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)	37
2023/C 189/50	Mål T-188/23: Överklagande ingett den 13 april 2023 – IU Internationale Hochschule mot EUIPO (IU International University of Applied Sciences)	38
2023/C 189/51	Mål T-189/23: Överklagande ingett den 13 april 2023 – The Mochi Ice Cream Company mot EUIPO (my mochi)	38
2023/C 189/52	Mål T-192/23: Överklagande ingett den 14 april 2023 – Peikko Group mot EUIPO – Anstar (Formen på metallbalkar för byggverksamhet)	39
2023/C 189/53	Mål T-193/23: Talan väckt den 13 april 2023 – MegaFon mot rådet	40
2023/C 189/54	Mål T-194/23: Överklagande ingett den 16 april 2023 – Fractal Analytics v EUIPO – Fractalia Remote Systems (FRACTALIA)	41
2023/C 189/55	Mål T-201/23: Talan väckt den 17 april 2023 – CRA mot rådet	41
2023/C 189/56	Mål T-203/23: Överklagande ingett den 19 april 2023 – Studiocanal mot EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)	42
2023/C 189/57	Mål T-204/23: Överklagande ingett den 19 april 2023 – Studiocanal mot EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)	43

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2023/C 189/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 179, 22.5.2023

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 173, 15.5.2023

EUT C 164, 8.5.2023

EUT C 155, 2.5.2023

EUT C 134, 17.4.2023

EUT C 127, 11.4.2023

EUT C 121, 3.4.2023

Dessa texter är tillgängliga på EUR-Lex:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 april 2023 (begäran om förhandsavgörande från Corte costituzionale – Italien) – Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot E. D. L.

(Mål C-699/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 1.3 – Artikel 23.4 – Överlämnande mellan medlemsstaterna – Skäl för att vägra verkställighet – Artikel 4.3 FEU – Skyldighet till lojalt samarbete – Uppskov med verkställigheten av en europeisk arresteringsorder – Artikel 4 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Förbud mot omänsklig eller förnedrande behandling – Allvarlig, kronisk och eventuellt obotlig sjukdom – Risk för att den person som berörs av den europeiska arresteringsordern drabbas av en allvarlig hälsoskada)

(2023/C 189/02)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte costituzionale

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: E. D. L.

ytterligare deltagare i rättegången: Presidente del Consiglio dei Ministri

Domslut

Artiklarna 1.3 och 23.4 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, jämförda med artikel 4 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

ska tolkas på följande sätt:

- Om det finns godtagbara skäl att anta att ett överlämnande av en eftersökt person med stöd av en europeisk arresteringsorder uppenbart skulle äventyra personens hälsa, får den verkställande rättsliga myndigheten i undantagsfall tillfälligt skjuta upp överlämnandet.
- I fall där en verkställande rättslig myndighet har att besluta om överlämnande av en allvarligt sjuk eftersökt person med stöd av en europeisk arresteringsorder och myndigheten i samband med detta anser att det finns grundad anledning att anta att ett sådant överlämnande skulle utsätta personen för en verklig risk för en kraftigt minskad förväntad livslängd eller en snabb, allvarlig och irreversibel försämring av hälsotillståndet, så ska den skjuta upp överlämnandet och begära att den utfärdande rättsliga myndigheten lämnar uppgifter om de förutsättningar under vilka personen ska lagföras eller frihetsberövas och om möjligheterna att anpassa dessa förutsättningar till personens hälsotillstånd för att förhindra att en sådan risk förverkligas.

- Om det av uppgifterna från den utfärdande rättsliga myndigheten och andra uppgifter som den verkställande rättsliga myndigheten har tillgång till framgår att denna risk inte kan undanröjas inom rimlig tid, så ska den verkställande rättsliga myndigheten vägra att verkställa den europeiska arresteringsordern. Om risken däremot kan undanröjas inom rimlig tid, måste en ny tidpunkt för överlämnande fastställas i samråd med den utfärdande rättsliga myndigheten.

(¹) EUT C 73, 14.2.2022

Domstolens dom (avdelningen) av den 18 april 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgien) – X, Y, samt A, företrädd av X och Y, samt B, företrädd av X och Y mot État belge

(Mål C-1/23 PPU (¹), Afrin (²))

(Begäran om förhandsavgörande – Brådskande mål om förhandsavgörande – Gränskontroller, asyl och invandring – Invandringspolitik – Direktiv 2003/86/EG – Rätt till familjeåterförening – Artikel 5.1 – Inlämnande av en ansökan om inresa och vistelse för att utöva rätten till familjeåterförening – Nationell lagstiftning som föreskriver en skyldighet för referenspersonens familjemedlemmar att personligen lämna in en ansökan vid medlemsstatens behöriga diplomatiska beskickning – Omöjligt eller orimligt svårt att ta sig till den diplomatiska beskickningen – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 7 och 24)

(2023/C 189/03)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: X, Y, samt A, företrädd av X och Y, samt B, företrädd av X och Y

Svarande: État belge

Domslut

Artikel 5.1 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening, jämförd med artiklarna 7, 24.2 och 24.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

ska tolkas på följande sätt:

Denna bestämmelse utgör hinder mot nationell lagstiftning som innebär att det för att lämna in en ansökan om inresa och vistelse för familjeåterförening krävs att referenspersonens familjemedlemmar – särskilt när referenspersonen har beviljats flyktingstatus – infinner sig personligen på medlemsstatens diplomatiska eller konsulära beskickning med ansvar för den plats i utlandet där utlänningen har hemvist eller vistas, inbegripet i en situation där det är omöjligt eller orimligt svårt för dem att bege sig till denna beskickning. Det nyss sagda påverkar inte medlemsstatens möjlighet att kräva att dessa familjemedlemmar inställer sig personligen i ett senare skede av förfarandet för ansökan om familjeåterförening.

(¹) EUT C 104, 20.3.2023

(²) Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 20 april 2023 – (begäran om förhandsavgörande av Zemgales rajona tiesa – Lettland) – SIA "Sinda & V R" mot Rīgas domes Satiksmes departaments

(Mål C-619/22, ⁽¹⁾ Sinda & V R)

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53.2 och 94 i domstolens rättegångsregler – Krav på angivande av det rättsliga sammanhanget i det nationella målet – Krav på att det ska anges vilket samband som föreligger mellan de unionsbestämmelser som ska tolkas och tillämplig nationell lagstiftning – Avsaknad av tillräckliga upplysningar – Uppenbart att begäran ska avvisas)

(2023/C 189/04)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Zemgales rajona tiesa

Parter i det nationella målet

Klagande: SIA "Sinda & V R"

Motpart: Rīgas domes Satiksmes departaments

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som Zemgales rajona tiesa (Distriktsdomstolen i Semgallen, Lettland) framställt genom beslut av den 20 september 2022 ska avvisas.

⁽¹⁾ Datum för ingivande: 27.9.2022.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 16 november 2022 – WU mot Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

(Mål C-703/22)

(2023/C 189/05)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: WU

Motpart: Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska punkt 6.4 i bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG ⁽¹⁾ av den 20 december 2006 om körkort (nedan kallat direktivet), i synnerhet kravet på ett horisontellt synfält på minst 160°, jämförd med proportionalitetsprincipen, tolkas så, att även en person som ur medicinsk synvinkel inte uppfyller detta krav, men som enligt olika medicinska experter faktiskt är lämpad att framföra en lastbil, kan anses uppfylla kravet?
- 2) Om denna fråga ska besvaras nekande, finns det då utrymme för att inom ramen för nämnda direktiv göra en proportionalitetsbedömning i det enskilda fallet, även om det i punkt 6.4 i bilaga III till direktiv 2006/126/EG inte föreskrivs någon möjlighet till undantag från nämnda krav i sådana fall?

- 3) Om så är fallet, vilka omständigheter kan ha betydelse vid bedömningen av huruvida det i ett konkret fall är möjligt att avvika från synfältskravet i punkt 6.4 i bilaga III till direktiv 2006/126/EG?

(¹) EUT L 403, 2006, s. 18 (nedan även kallat körkortsdirektivet).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 17 november 2022 – Minister van Infrastructuur en Waterstaat mot AVROTROS

(Mål C-707/22)

(2023/C 189/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Motpart: AVROTROS

Ytterligare deltagare i rättegången: Bestuur van de Luchtverkeersleiding Nederland, Royal Schiphol Group NV/Schiphol Nederland BV

Tolkningsfrågor

- 1) a) Vad är innebörden av uttrycken "händelseinformation" och "lämpligkonfidentialitet" i den mening som avses i artikel 15.1 (¹) i förordning nr 376/2014 mot bakgrund av rätten till yttrande- och informationsfrihet enligt artikel 11 i stadgan och artikel 10 i Europakonventionen?
b) Ska aggregerad information betraktas som "händelseinformation" i den mening som avses i artikel 15.1 i förordning nr 376/2014?
- 2) a) Ska artikel 15.1 i förordning nr 376/2014, mot bakgrund av rätten till yttrande- och informationsfrihet enligt artikel 11 i stadgan och artikel 10 i Europakonventionen, tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som den i det nationella målet enligt vilken inga uppgifter i den händelseinformation som erhållits får lämnas ut?
b) Gäller detta även för aggregerade uppgifter om rapporterade händelser?
- 3) För det fall fråga 2a och 2b ska besvaras nekande, får behörig nationell domstol tillämpa ett allmänt nationellt system för utlämnande av information, enligt vilket information inte lämnas ut såvitt utlämnandet inte väger tyngre än intressen som exempelvis förbindelser med andra stater och internationella organisationer, administrativa myndigheters inspektion, kontroll och tillsyn, skyddet för privatlivet och förhindrande av oproportionerligt gynnande och missgynnande av fysiska och juridiska personer?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 376/2014 av den 3 april 2014 om rapportering, analys och uppföljning av händelser inom civil luftfart om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG, kommissionens förordningar (EG) nr 1321/2007 och (EG) nr 1330/2007 (EUT L 122, 2014, s. 18).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 24 november 2022 – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën mot Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

(Mål C-719/22, Openbaar Ministerie et Federale Overheidsdienst Financiën)

(2023/C 189/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i det nationella målet

Klagande: Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën

Motparter: Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

Tolkningsfråga

Åsidosätter förordningarna (EU) nr 1071/2012⁽¹⁾ och 430/2013⁽²⁾ artiklarna 1, 5, 6 och 9 i grundförordning nr 1225/2009⁽³⁾, och är förstnämnda två förordningar följaktligen ogiltiga, i den mån de underställer importen av gängade rördelar av nodulärt gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina antidumpningstullar, när sådana varor som den berörda produkten varken identifierats i det klagomål som ingetts före inledandet av ett antidumpningsförfarande eller i tillkännagivandet om inledande av förfarandet, det inte lagts fram något bevis för dumpningen, skadan och orsakssambandet, och Europeiska kommissionen inte genomfört någon form av undersökning av produkternas normala värde, exportpris, eventuell dumpningsmarginal, eventuell skada, skadans omfattning, andra kända faktorerers inverkan på skadan, orsakssambandet mellan dumpningen och skadan och behovet av att i unionens intresse påföra antidumpningstullar på dessa varor (gängade rördelar av nodulärt gjutjärn)?

⁽¹⁾ Förordning (EU) nr 1071/2012 av den 14 november 2012 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand (EUT L 318, 2012, s. 10)

⁽²⁾ Genomförandeförordning (EU) nr 430/2013 av den 13 maj 2013 om införande av en slutlig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand, samt om avslutande av förfarandet med avseende på Indonesien (EUT L 129, 2013, s. 1).

⁽³⁾ Förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51).

Överklagande ingett den 8 december 2022 av Shopify Inc. av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 oktober 2022 i mål T-222/21, Shopify mot EUIPO – Rossi m.fl. (Shoppi)

(Mål C-751/22 P)

(2023/C 189/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Shopify Inc. (ombud: S. Völker och M. Pemsel, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Massimo Carlo Alberto Rossi, Salvatore Vacante och Shoppi Ltd.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 18 februari 2021 (ärende R 785/2020-2) (det överklagade beslutet),
- förplikta EUIPO och intervenienterna att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som uppkommit i samband med förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande en grund till stöd för överklagandet, nämligen åsidosättande av artikel 53.1 a i förordning (EG) nr 207/2009⁽¹⁾, i ändrad lydelse enligt förordning (EU) 2015/2424⁽²⁾, jämförd med artikel 8.1 b i samma förordning.

Klaganden har framfört följande argument.

Tribunalen underlät att beakta den bevisning om förhöjd särskiljningsförmåga som klaganden har ingett med avseende på Förenade kungariket, av det skälet att det överklagade beslutet antogs efter det att den övergångsperiod som anges i artikel 127 i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen⁽²⁾ hade löpt ut. Tribunalen ansåg att klaganden ska kunna förbjuda användningen av det yngre varumärket inte endast vid den tidpunkt då ansökan om registrering inges utan även vid den tidpunkt då överklagandenämnden meddelar sitt beslut. Tribunalen fann i huvudsak att villkoren för ett relativt registreringshinder i ett ogiltighetsförfarande ska föreligga vid den tidpunkt då ansökan inges eller på prioritetsdagen för det sökta varumärket samt vid den tidpunkt då EUIPO (det vill säga annulleringsenheten eller överklagandenämnden) antar sitt beslut.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 2009, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2424 av den 16 december 2015 om ändring av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken och av kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke samt om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 2869/95 om de avgifter som skall betalas till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (EUT L 341, 2015, s. 21).

⁽³⁾ EUT L 29, 2020, s. 7.

Överklagande ingett den 22 december 2022 av Zaun Ltd av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 19 oktober 2022 i mål T-231/21, Praesidiad mot EUIPO – Zaun (Stolpe)

(Mål C-780/22 P)

(2023/C 189/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Zaun Ltd (ombud: C. Weber, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Praesidiad Holding

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 17 april 2023 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Zaun Ltd ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Belgien) den 10 januari 2023 – Marvesa Rotterdam NV mot Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

(Mål C-7/23)

(2023/C 189/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: Marvesa Rotterdam NV

Motpart: Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska del I i bilagan till beslut 2002/994/EG ⁽¹⁾ om vissa skyddsåtgärder beträffande animaliska produkter som importeras från Kina, i dess lydelse enligt genomförandebeslut (EU) 2015/1068 ⁽²⁾, tolkas så, att begreppet "fiskeriprodukter" såväl avser produkter avsedda som livsmedel som foder, och att fiskolja avsedd som djurfoder därför kan betraktas som en "fiskeriprodukt" enligt ovan nämnda bilaga?
- 2) Ifall den första frågan ska besvaras nekande, strider då del I i bilagan till beslut 2002/994/EG, i dess lydelse enligt genomförandebeslut (EU) 2015/1068, mot artikel 22.1 i rådets direktiv 97/78/EG ⁽³⁾ av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen, läst för sig eller jämförd med artikel 1 i protokoll (nr 2) till EUF-fördraget om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, varigenom fiskeriprodukter avsedda som livsmedel från Kina erhåller befrielse från importförbudet i artikel 2 i beslut 2002/994/EG, medan fiskeriprodukter avsedda som foder från Kina däremot ska omfattas av det importförbudet?

⁽¹⁾ EGT L 348, 2002, s. 154.

⁽²⁾ EUT L 174, 2015, s. 30.

⁽³⁾ EGT L 24, 1998, s. 9.

Överklagande ingett den 28 januari 2023 av Mendes SA av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 30 november 2022 i mål T-678/21, Mendes mot EUIPO – Actial Farmaceutica Srl

(Mål C-42/23 P)

(2023/C 189/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Mendes SA (ombud: M. Cavattoni, avvocato)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Actial Farmaceutica Srl

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 19 april 2023 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Mendes SA ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 1 februari 2023 av Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 22 november 2022 i mål T-640/20, Validity mot kommissionen

(Mål C-51/23 P)

(2023/C 189/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (ombud: B. Van Vooren, advocaat, och M.R. Oyarzabal Arigita, abogada)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— fastställa att överklagandet kan tas upp till prövning och är välgrundat,

— upphäva det beslut som tribunalen meddelade den 22 november 2022 i mål T-640/20, Validity mot kommissionen,

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2020) 5540 final av den 6 augusti 2020 och beslut C(2021) 2834 final av den 19 april 2021, samt
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader eller
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för en ny prövning i sak och besluta om att frågan om rättegångskostnader ska anstå.

Grunder och huvudargument

Genom den första grunden bestrider klaganden tribunalens bedömning att det inte finns någon risk för att kommissionen i framtiden kommer att åsidosätta artikel 4.3 i förordning 1049/2001 (om allmänhetens tillgång till handlingar) eftersom:

- i. "andan av ömsesidigt förtroende" inte utgör en generell presumption om konfidentialitet och
- ii. det inte finns någon risk att kommissionen igen åberopar en vag grund såsom "andan av ömsesidigt förtroende" i framtida ansökningsförfaranden för tillgång till handlingar.

Genom den andra grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den bedömde att det inte fanns någon risk för att åsidosättandena av öppenhetsprincipen och god förvaltnings sed skulle upprepas, eller att de processuella överträdelserna av förordning 1049/2001 som ägde rum i förfarandet som gav upphov till förevarande förfarande skulle fortgå.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Pitești (Rumänien) den 2 mars 2023 –
Asociația "Forumul Judecătorilor din România", Asociația "Mișcarea pentru Apărarea Statutului
Procurorilor" mot Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al
României**

(Mål C-53/23, Asociația "Forumul Judecătorilor din România")

(2023/C 189/13)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Pitești

Parter i det nationella målet

Kärande: Asociația "Forumul Judecătorilor din România", Asociația "Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor"

Svarande: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

Tolkningsfrågor

1. Utgör artiklarna 2 och 19.1 andra stycket FEU, jämförda med artiklarna 12 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, hinder för att det uppställs gränser för när fackliga domarförbund får väcka vissa typer av talan – i syfte att främja och skydda domarnas oavhängighet och rättsstaten samt att skydda deras yrkesstatus – genom att införa villkoret att det ska vara fråga om en alltför långtgående inskränkning i ett berättigat privat intresse, i kraft av ett bindande beslut fattat av Înalta Curte de Casație și Justiție som har åtföljts av en nationell rättspraxis i mål som liknar det aktuella målet, och att det ska finnas ett direkt samband mellan å ena sidan den förvaltningsrättsakt som är föremål för rättsinstansernas laglighetsprövning och å andra sidan de fackliga domarförbundens stadgeenliga direkta ändamål och målsättningar, för det fall fackförbunden i enlighet med deras stadgeenliga ändamål och allmänna målsättningar strävar efter att uppnå ett effektivt domstolsskydd inom områden som omfattas av unionsrätten?

2. Utgör, mot bakgrund av svaret på den första frågan, artiklarna 2, 4.3 och 19.1 andra stycket FEU, bilaga IX till akten om villkoren för Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning och beslut 2006/928 ⁽¹⁾ hinder för en nationell lagstiftning där nationella antikorrupsionsstyrelsens behörighet begränsas på så sätt att den exklusiva behörigheten att lagföra domare och åklagare för begångna korruptionsbrott (i vid mening) vilar på vissa åklagare som har utnämnts specifikt för detta (av statsåklagaren, på förslag av Högsta rättsrådet i plenum) inom riksåklagarmyndigheten respektive åklagarmyndigheterna vid appellationsdomstolarna, och de sistnämnda även är behöriga att lagföra domare och åklagare som har begått andra kategorier av brott?

⁽¹⁾ Beslut 2006/928/EG av den 13 december 2006 om inrättande av en mekanism för samarbete och kontroll av Rumäniens framsteg vid uppfyllandet av de särskilda riktmärkena för reformen av rättsväsendet och kampen mot korruption (EUT L 354, 2006, s. 56)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Haskovo (Bulgarien) den 7 februari 2023 –Ekostroy EOOD mot Agentsia Patna infrastruktura

(Mål C-61/23, Ekostroy)

(2023/C 189/14)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Haskovo

Parter i det nationella målet

Klagande: Ekostroy EOOD

Motpart: Agentsia Patna infrastruktura

Tolkningsfråga

Ska artikel 9a i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer ⁽¹⁾ tolkas så, att det krav som föreskrivs i denna artikel på att sanktioner för överträdelse av de nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv ska vara proportionerliga utgör hinder för en nationell bestämmelse som den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken böter (mot fysiska eller juridiska personer) ska åläggas med ett schablonbelopp för överträdelse av reglerna angående skyldigheten att i förväg fastställa och betala in en vägavgift vid en användning av den nationella väginfrastrukturen, oberoende av vilken typ av överträdelse det rör sig om och hur allvarlig den är, varvid det är möjligt att befria sig från ansvaret för den administrativa överträdelsen genom att betala en så kallad "kompensationsavgift"?

⁽¹⁾ EGT L 187, 1999, s. 42.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 13 februari 2023 – Cobult UG mot TAP Air Portugal SA

(Mål C-76/23, Cobult)

(2023/C 189/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i det nationella målet

Klagande: Cobult UG

Motpart: TAP Air Portugal SA

Tolkningsfrågor

Ska artikel 7.3 i förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾, att det redan föreligger ett skriftligt samtycke från passageraren om återbetalning av inköpspriset för biljetten, i den mening som avses i artikel 8.1 a första strecksatsen, genom en resevoucher, när passageraren väljer en sådan voucher på webbplatsen för det lufttrafikföretag som utför flygningen, vilket utesluter en efterföljande kontant återbetalning av biljettpriset, och erhåller vouchern via e-post, medan en kontant återbetalning av biljettpriset endast är möjlig om passageraren först kontaktar det lufttrafikföretag som utför flygningen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Steinfurt (Tyskland) den 14 februari 2023 – UE mot Deutsche Lufthansa AG

(Mål C-78/23, Deutsche Lufthansa)

(2023/C 189/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Steinfurt

Parter i det nationella målet

Kärande: UE

Svarande: Deutsche Lufthansa AG

Tolkningsfråga

Är det tillräckligt med en underrättelse om en ändring av platsreservationer med den lydelse som återges nedan i förening med en senare angivelse av vilka flygetapper för tur- och returresan som återstår av den bekräftade platsreservationen för att kraven på innehållet i en ”underrättelse om att flygningen är inställd” i den mening som avses i artikel 5.1 c i förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾ ska vara uppfyllda:

”Ändring av platsreservasjon

[lufttrafikföretagets namn] Bokningskod: ...

(Visa/bearbeta platsreservasjon)

Bästa kund,

På grund av Coronaviruskrisen är det fortfarande nödvändigt att göra justeringar i vår tidtabell. Det har även inneburit att din platsreservasjon ändrats.

Vi har försökt hitta den bästa möjliga anslutningen för dig och ber att du kontrollerar den ändrade platsreservasjonen. Alla återstående flygningar för din resa finns angivna, medan inställda flygningar inte visas.”

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 16 februari 2023 – Companhia União de Crédito Popular SARL mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-89/23, Companhia União de Crédito Popular)

(2023/C 189/17)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Companhia União de Crédito Popular SARL

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfråga

Kan det, vid bedömningen av huruvida den provision på 11 procent som långivaren enligt lag (artikel 25 i lagdekret nr 365/99 av den 17 september 1999) har rätt till för försäljning av pantsatt egendom kan omfattas av undantaget i artikel 135.1 b i mervärdesskattedirektivet⁽¹⁾ (vilken motsvarar artikel 9.27 a i Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (mervärdesskattelagen)), anses att försäljning av pantsatt egendom (artikel 19 och följande artiklar i lagdekret nr 365/99 av den 17 september 1999) när låntagaren upphör att betala enligt vad som föreskrivs i lag utgör en underordnad tjänst i förhållande till de tjänster som långivaren tillhandahåller (långivning med pant som säkerhet)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Talan väckt den 17 februari 2023 – Europeiska kommissionen mot Ungern

(Mål C-92/23)

(2023/C 189/18)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: U. Małecka, L. Malferrari och A. Tokár)

Svarande: Ungern

Sökandens yrkanden

Kommissionen har yrkat att domstolen ska

1) fastställa att Ungern,

- i) genom att Médiatanács (rådet för media och kommunikation, Ungern) antog resolution 830/2020 av den 8 september om avslag på ansökan om förlängning av Klubrádiós rätt att nyttja radiofrekvenser,
- ii) genom att anta en sådan lagbestämmelse som artikel 48.7 i 2010 års lag CLXXXV, vilken vid upprepade regelöverträdelser automatiskt utesluter en förlängning av nyttjanderätten till radiofrekvenser avseende rundradiotjänster, även när överträdelsen inte är särskilt allvarlig och är av rent formell karaktär, och
- iii) genom att sålunda, på ett oproportionerligt och diskriminerande sätt, hindra Klubrádió från att fortsätta sin verksamhet på området för signalöverföring,

har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5, 7 och 10 i direktiv 2002/20/EG⁽¹⁾, artikel 4.2 i direktiv 2002/77/EG⁽²⁾, artikel 9 i direktiv 2002/21/EG⁽³⁾, de allmänna principerna om proportionalitet, icke-diskriminering och lojalt samarbete samt artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

- iv) genom att inte, inom den sexveckorsfrist som föreskrivs i artikel 5.3 i direktiv 2002/20, anta ett beslut avseende ansökan om förlängning av Klubrádiós rätt att nyttja radiofrekvenser, och
- v) genom att inte, med avseende på den frekvens som tidigare använts av Klubrádió, ha genomfört ett koncessionsförfarande inom en sådan tid att Klubrádió hade kunnat erhålla beslutet innan nyttjanderätten löpt ut, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 8 och 9 i direktiv 2002/21, artikel 5.3 i direktiv 2002/20 och den allmänna principen om god förvaltningssed,
- vi) genom att rådet för media och kommunikation offentliggjorde en anbudsinfordran den 4 november 2020 och antog resolution 180/2021 av den 10 mars, där detta råd
- uppställde oproportionerliga villkor för beviljandet av radiofrekvensspektrumet,
 - inte fastställde villkoren för beviljande av spektrumet *a priori*, och
 - inte utövade något utrymme för skönsmässig bedömning för att bedöma allvaret och betydelsen av de fel som gjorts i ansökningarna och som skulle kunna inverka på möjligheten att ta upp dessa ansökningar till prövning och inte heller beaktade att felen var betydelselösa till sin karaktär,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.2 i direktiv 2002/20, artikel 45 i direktiv (EU) 2018/1972⁽⁴⁾ och artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- vii) har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 45.1 i direktiv 2018/1972 samt principerna om proportionalitet och icke-diskriminering genom att anta en sådan lagbestämmelse som artikel 65.11 i 2010 års lag CLXXXV, enligt vilken det inte är möjligt att ansöka om en provisorisk nyttjanderätt för det fall leverantören av kommunikationstjänster inte dessförinnan fått sin nyttjanderätt förlängd, samtidigt som lagen erbjuder denna möjlighet för de leverantörer som redan har fått sin nyttjanderätt förlängd en gång, utan att motivera denna skillnad i behandling, med hänsyn till det faktum att de skäl som omöjliggör en förlängning inte omöjliggör att en ny nyttjanderätt beviljas, och
- 2) förplikta Ungern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan väcks mot de beslut som fattats av den ungerska tillsynsmyndigheten för media, och de bestämmelser som ligger till grund för dessa beslut, genom vilka Klubrádió, en kommersiell radiostation som är verksam i Ungern, fråntogs möjligheten att sända sina program på det analoga markbundna frekvensbandet FM och att på så sätt nå stora delar av den ungerska befolkningen.

Den 8 september 2020 beslutade rådet för media och kommunikation att inte förnya Klubrádiós rätt att nyttja radiofrekvenser. Rådet inledde därefter ett nytt anbudsförfarande avseende användningen av den frekvens som tidigare använts av Klubrádió. Sökanden deltog i anbudsförfarandet, men rådet konstaterade den 10 mars 2021 att sökandens ansökan var ogiltig. Till följd av de två ovannämnda besluten från rådet för media och kommunikation tvingades Klubrádió att upphöra med sina sändningstjänster på FM-frekvensen.

Dessutom kan Klubrádió enligt gällande ungersk lagstiftning inte heller tillfälligt sända ut sina program på FM-frekvensen.

Kommissionen anser att Ungern har åsidosatt unionsrätten genom att anta nämnda regler och åtgärder.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 2002, 108, s. 21).

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 2002, 249, s. 21).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 108, 2002, s. 33).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 2018, 321, s. 36).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 22 februari 2023 – A GmbH & Co. KG mot Hauptzollamt B

(Mål C-104/23, A GmbH & Co. KG)

(2023/C 189/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: A GmbH & Co. KG

Motpart: Hauptzollamt B

Tolkningsfrågor

1. Uppställs det enligt nummer 9406 i Kombinerade nomenklaturen ⁽¹⁾ ett tvingande krav på att en monteringsfärdig byggnad fullständigt måste omsluta ett utrymme från alla sidor?
2. Om fråga 1 besvaras nekande: Uppställs det enligt KN-nummer 9406 ett krav på att en monteringsfärdig byggnad är tillräckligt stor för att kunna beträdas av en person av medellängd och krävs det i detta hänseende minst ett område med ståhöjd som kan beträdas av en sådan person eller är det tillräckligt att byggnaden kan beträdas hukande?

⁽¹⁾ Bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22) i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1101/2014 av den 16 oktober 2014 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 312, 2014, s. 1).

Överklagande ingett den 22 februari 2023 av Patrick Vanhoudt av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 december 2022 i mål T-490/21, Vanhoudt mot EIB

(Mål C-106/23 P)

(2023/C 189/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Patrick Vanhoudt (ombud: L. Levi och A. Champetier, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska investeringsbanken

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska:

- upphäva tribunalens dom av den 14 december 2022 i mål T-490/21,
- och således, bifalla sökandens yrkanden i första instans, och följaktligen
 - ogiltigförklara beslutet av den 16 december 2020, i den del sökandens ansökan om tjänsten som chef för EIB:s vice ordförandes kontor inte bifalls och L utses till den aktuella tjänsten;
 - vid behov ogiltigförklara beslutet av den 17 maj 2021, som sökanden informerades om den 18 maj 2021, genom vilket sökandens begäran om administrativ omprövning av den 18 december 2020 och den 17 mars 2021 avslogs;

- förplikta EIB att ersätta sökandens ideella skada, vilken i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) uppskattas till 4 000 euro;
- förplikta EIB att ersätta samtliga rättegångskostnader;
- förplikta EIB att ersätta samtliga rättegångskostnader i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Sökanden anför följande grunder för överklagandet:

1. Åsidosättande av riktlinjerna för förfarandet – Åsidosättande av domstolars motiveringsskyldighet – Felaktig rättslig bedömning av meddelandet om lediga tjänster – Åsidosättande av principen om icke-diskriminering.
2. Åsidosättande av principerna om rättssäkerhet, öppenhet och icke-diskriminering – Åsidosättande av domstolars motiveringsskyldighet

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Braşov (Rumänien) den 22 februari 2023 – Brottmål mot C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

(Mål C-107/23 PPU, Lin)

(2023/C 189/21)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Braşov

Klagande

C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

Motpart

Rumänska staten

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2 FEU, artikel 19.1 andra stycket FEU och artikel 4[.3] FEU, jämförda med artikel 325.1 FEUF, artikel 2.1 i PIF-konventionen ⁽¹⁾, artiklarna 2 och 12 i PIF-direktivet ⁽²⁾ samt med rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, ⁽³⁾ med hänvisning till principen om effektiva och avskräckande påföljder vid allvarliga bedrägerier som riktar sig mot Europeiska unionens finansiella intressen och, enligt kommissionens beslut 2006/928/EG, ⁽⁴⁾ med hänvisning till artikel 49.1 sista meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att de utgör hinder för en sådan rättslig situation som den som är aktuell i det nationella målet, i vilket de klagande, som dömts för brott, genom extraordinärt överklagande har yrkat att en lagakraftvunnen fällande dom ska upphävas och har gjort gällande att principen om mildare strafflag ska tillämpas, vilken princip var tillämplig i det aktuella brottmålet och innebar en kortare preskriptionstid som skulle ha löpt ut innan domen vann laga kraft men vilken påtalades efter denna tidpunkt, genom att den nationella konstitutionsdomstolen i ett beslut har förklarat att en lagtext om avbrytande av preskriptionstiden för straffrättsligt ansvar på grund av brott är konstitutionsstridig (beslut från 2022) med beaktande av lagstiftarens passivitet, vilken underlätit att ingripa för att anpassa lagtexten till ett annat beslut av samma konstitutionsdomstol, vilket meddelades fyra år före det sistnämnda beslutet (beslut från 2018) – under vilken period de ordinarie domstolarnas praxis, som utvecklats genom tillämpning av det förstnämnda beslutet, redan hade befasts i den meningen att lagtexten kvarstod, i den form som konstitutionsdomstolen avsåg med sitt första beslut – vilket i praktiken fick till följd att preskriptionstiden för alla brott för vilka en lagakraftvunnen fällande dom inte hade meddelats före det första beslutet av konstitutionsdomstolen halverades och att det aktuella brottmålet mot de tilltalade följaktligen avskrevs?

- 2) Ska artikel 2 FEU om värdena rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna i ett samhälle som kännetecknas av rättvisa och artikel 4[.3] FEU om principen om lojalt samarbete mellan unionen och medlemsstaterna, i enlighet med kommissionens beslut 2006/928/EG vad beträffar ansträngningarna för att säkerställa effektivitet i det rumänska rättsväsendet, med hänvisning till artikel 49[.1] sista meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i vilken stadfästs principen om mildare strafflag, i förhållande till hela det nationella rättsväsendet, tolkas så, att de utgör hinder för en sådan rättslig situation som den som är aktuell i det nationella målet, i vilket de klagande, som dömts för brott, genom extraordinärt överklagande har yrkat att en lagakraftvunnen fällande dom ska upphävas och har gjort gällande att principen om mildare strafflag ska tillämpas, vilken princip var tillämplig i det aktuella brottmålet och innebar en kortare preskriptionstid som skulle ha löpt ut innan domen vann laga kraft men vilken påtalades efter denna tidpunkt, den nationella konstitutionsdomstolen i ett beslut har förklarat att en lagtext om avbrytande av preskriptionstiden för straffrättsligt ansvar på grund av brott är konstitutionsstridig (beslut från 2022) med beaktande av lagstiftarens passivitet, vilken underlåtit att ingripa för att anpassa lagtexten till ett annat beslut av samma konstitutionsdomstol, vilket meddelades fyra år före det sistnämnda beslutet (beslut från 2018) – under vilken period de ordinarie domstolarnas praxis, som utvecklats genom tillämpning av det förstnämnda beslutet, redan hade befästs i den mening som lagtexten kvarstod, i den form som konstitutionsdomstolen avsåg med sitt första beslut – vilket i praktiken fick till följd att preskriptionstiden för alla brott för vilka en lagakraftvunnen fällande dom inte hade meddelats före det första beslutet av konstitutionsdomstolen halverades och att det aktuella brottmålet mot de tilltalade följaktligen avskrevs?
- 3) Om svaret blir jakande, och bara om det inte kan göras en tolkning som är förenlig med unionsrätten, ska principen om unionsrättens företräde tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser eller en nationell praxis som innebär att de ordinarie nationella domstolarna är bundna av den nationella konstitutionsdomstolens beslut och av den nationella högsta domstolen bindande beslut och därför inte på eget initiativ, utan att begå en disciplinförseelse, kan avstå från att tillämpa rättspraxis enligt sådana beslut, även om de mot bakgrund av en dom av EU-domstolen anser att denna rättspraxis strider mot artikel 2 FEU, artikel 19.1 andra stycket FEU och artikel 4[.3] FEU, jämförda med artikel 325.1 FEUF, med tillämpning av kommissionens beslut 2006/928/EG, med hänvisning till artikel 49[.1] sista meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som i den aktuella situationen i det nationella målet?

(¹) Konvention upprättad på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen (EGT 1995, C 316, s. 49).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 2017, s. 29).

(³) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

(⁴) Kommissionens beslut 2006/928/EG av den 13 december 2006 om inrättande av en mekanism för samarbete och kontroll av Rumäniens framsteg vid uppfyllandet av de särskilda riktmärkena för reformen av rättsväsendet och kampen mot korruption (EUT L 354, 2006, s. 56).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Berlin (Tyskland) den 23 februari 2023 –
GM och ON mot PR**

(Mål C-109/23, Jemerak (¹))

(2023/C 189/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Berlin

Parter i det nationella målet

Klagande: GM, ON

Motpart: PR

Tolkningsfrågor (²)

1. Gör sig en tysk notarius publicus skyldig till överträdelse av förbudet mot att direkt eller indirekt tillhandahålla tjänster inom området juridisk rådgivning till en juridisk person med säte i Ryssland, om han eller hon bestyrker ett köpeavtal avseende en ägarlänghet mellan denna person som säljare och en medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen?

2. Handlar en tolk i strid med förbudet mot direkta eller indirekta tjänster inom området juridisk rådgivning, om han eller hon låter sig anlitas av nämnda notarius publicus för att, med anledning av bestyrkandet av köpeavtalet, för företrädaren för den juridiska personen, som har säte i Ryssland och inte har tillräckliga kunskaper i tyska, översätta innehållet i förfarandet för bestyrkande av köpeavtalet?
3. Gör sig nämnda notarius publicus skyldig till överträdelse av förbudet mot att direkt eller indirekt tillhandahålla tjänster inom området juridisk rådgivning, om han eller hon åtar sig och utövar verksamhet som notarius publicus för att genomföra köpeavtalet (till exempel handläggning av betalning av köpesumman via ett förvaltningskonto som innehas av nämnda notarius publicus, begäran om handlingar för att avsluta inteckningar och andra gravationer i köpeföremålet, inlämnade till den myndighet som ansvarar för fastighetsregistret av handlingar som är nödvändiga för överföring av äganderätten)?

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

⁽²⁾ Tolkning av artikel 5n.2 i rådets förordning (EU) nr 833/2014 av den 31 juli 2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (förordning om sanktioner mot Ryssland) i dess lydelse sedan den 7 oktober 2022 (EUT, L 229, 2014, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Frankrike) den 1 mars 2023 – Association Unedic délégation AGS de Marseille mot V, W, X, Y, Z och konkursförvaltare för bolaget K

(Mål C-125/23, Unedic)

(2023/C 189/23)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Parter i det nationella målet

Klagande: Association Unedic délégation AGS de Marseille

Motparter: V, W, X, Y, Z och konkursförvaltare för bolaget K

Tolkningsfrågor

1. Kan Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG ⁽¹⁾ av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens tolkas så, att garantiinstitutionens åtagande av betalningen av avgångsvederlaget när anställningsförhållandet upphör utesluts om arbetstagaren avslutar sitt eget anställningsavtal efter det att ett konkursförfarande har inletts?
2. Är en sådan tolkning förenlig med lydelsen i och syftet med detta direktiv? Kan det resultat som eftersträvas med direktivet uppnås om en sådan tolkning tillämpas?
3. Medför en sådan tolkning, som grundar sig på vem som har sagt upp avtalet under konkursförfarandet, en skillnad i behandlingen mellan arbetstagarna?
4. Om en sådan skillnad i behandlingen föreligger, är den objektivt motiverad?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens (EUT L 283, 2008, s. 36).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Ordinario di Venezia (Italien) den 2 mars 2023 – UD, QO, VU, LO, CA mot Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

(Mål C-126/23, Burdene ⁽¹⁾)

(2023/C 189/24)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Ordinario di Venezia

Parter i det nationella målet

Kärande: UD, QO, VU, LO, CA

Svarande: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

Tolkningsfrågor

Med beaktande av de faktiska omständigheter som anges i avsnitt A, närmare bestämt en skadeståndstalan som flera i Italien stadigvarande bosatta italienska medborgare har väckt mot staten i dess egenskap av lagstiftare på grund av uteblivet och/eller felaktigt och/eller ofullständigt uppfyllande av skyldigheterna enligt rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 "om ersättning till brottsoffer" ⁽²⁾, och i synnerhet skyldigheten enligt artikel 12.2 att senast den 1 juli 2005 (vilket är fastställt i artikel 18.1) införa en allmän ordning som kan garantera en lämplig och rättvis ersättning till offren för alla uppsåtliga våldsbrott, i de fall dessa inte kan få fullt skadestånd för de lidna skadorna av gärningsmännen, och med anledning av det försenade (och/eller ofullständiga) införlivandet av rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 i den nationella rättsordningen, hänskjuts följande tolkningsfrågor till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande:

- a) Mot bakgrund av artikel 11.2-bis i lag nr 122/2016, där det stadgas att utbetalning av ersättningen till mordoffrets föräldrar och syster är villkorad av att offret inte var gift eller hade några barn, trots att en lagakraftvunnen dom har tillerkänt även dessa rätt till skadestånd och fastställt de belopp som gärningsmannen ska betala:
- Kan den ersättning till föräldrarna och systemen till ett offer för uppsåtliga våldsbrott – närmare bestämt mord – som har fastställts genom artikel 11.2-bis i legge 7 luglio 2016, n. 122, Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione europea – Legge europea 2015-2016 (lag nr 122 av den 7 juli 2016 om bestämmelser om efterlevnad av skyldigheter som följer av Italiens medlemskap i Europeiska unionen – Europeisk lag 2015–2016), i dess ändrade lydelse (enligt artikel 6 i lag nr 167 av den 20 november 2017 och artikel 1.593–1.596 i lag nr 145 av den 30 december 2018), i och med att den är villkorad av att offret inte hade några barn eller var gift (vad gäller föräldrarna) eller att föräldrarna inte lever (vad gäller eventuella syskon), anses vara i överensstämmelse med artikel 12.2 i direktiv 2004/80, med artiklarna 20 (likhet inför lagen), 21 (icke-diskriminering), 33.1 (skyddet av familjen) och 47 (rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol) i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt med artikel 1 i protokoll nr 12 till Europakonventionen (förbud mot diskriminering)?
- b) Vad gäller begränsningen av utbetalning av ersättningen:
- Kan det villkor för utbetalning av ersättningen som fastställs i artikel 11.3 i legge n. 122/2016, Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione Europea – Legge Europea 2015-2016 (lag nr 122/2016 om bestämmelser om efterlevnad av skyldigheter som följer av Italiens medlemskap i Europeiska unionen – Europeisk lag 2015–2016), i dess ändrade lydelse (enligt artikel 6 i lag nr 167 av den 20 november 2017 och artikel 1.593–1.596 i lag nr 145 av den 30 december 2018), och som består av formuleringen "under alla omständigheter inom ramen för medlen i den fond som avses i artikel 14", utan att någon bestämmelse ålägger italienska staten att avsätta medel som konkret är tillräckliga för att utbetala ersättningarna, som i tillämpliga fall kan fastställas på statistiskt underlag under förutsättning att de rent faktiskt framstår som passande för att rättsinnehavare ska få ersättning inom en skälig tid, anses medföra en "rättvis och lämplig ersättning till brottsoffren" i den mening som avses i artikel 12.2 i direktiv 2004/80?

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn motsvarar inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn

⁽²⁾ EUT L 261, 2004, s. 15.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland) den 7 mars 2023 –
Somateio "Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges", Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia "Ypostirixi
Prosfygon sto Aigaiο" mot Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou**

(Mål C-134/23, Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges)

(2023/C 189/25)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i det nationella målet

Klagande: Somateio "Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges", Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia "Ypostirixi Prosfygon sto Aigaiο"

Motparter: Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou

Tolkningsfrågor

Ska artikel 38 i direktiv 2013/32/EU⁽¹⁾, jämförd med artikel 18 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att:

- (1) den utgör hinder för en nationell lagstiftning (i form av en rättsakt) enligt vilken ett tredjeland i allmänhet betraktas som säkert för vissa kategorier av personer som ansöker om internationellt skydd, för det fall det berörda tredjelandet, trots att det har åtagit sig den rättsliga skyldigheten att tillåta återtagande till dess territorium av dessa kategorier av personer som ansöker om internationellt skydd, i praktiken under en längre tid (i det aktuella fallet i över 20 månader) har underlåtit att godta sådana återtaganden, utan att det har bedömts huruvida denna praxis kan komma att ändras inom en snar framtid,

eller på så sätt att

- (2) återtagande till tredjelandet inte är ett av de kumulativa villkoren för att vidta en nationell åtgärd (i form av en rättsakt) enligt vilken ett tredjeland i allmänhet betraktas som säkert för vissa kategorier av personer som ansöker om internationellt skydd, men utgör ett av de kumulativa villkoren för att anta ett individuellt beslut att avvisa en specifik ansökan om internationellt skydd på grunden "säkert tredjeland",

eller på så sätt att

- (3) återtagande till det säkra tredjelandet är en fråga som inte ska prövas förrän vid verkställigheten av beslutet, för det fall ansökan om internationellt skydd har avvisats på grunden "säkert tredjeland"?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (omarbetning) (EUT L 180, 2013, s. 60).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 13 mars
2023 – Ford Italia SpA mot ZP och Stracciari SpA**

(Mål C-157/23, Ford Italia)

(2023/C 189/26)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: Ford Italia SpA

Motparter: ZP och Stracciari SpA

Tolkningsfrågor

Är det förenligt med artikel 3[.1] i direktiv 85/374/EEG⁽¹⁾ att göra en tolkning enligt vilken tillverkarens ansvar utsträcks till leverantören, även om den sistnämnda inte fysiskt har satt sitt namn, varumärke eller något annat kännetecken på produkten, enbart av det skälet att leverantörens namn, varumärke eller något annat kännetecken helt eller delvis sammanfaller med tillverkarens? Om en sådan tolkning inte är förenlig den bestämmelsen, varför är detta fallet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister (EGT L 210, 1985, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 239)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Satversmes tiesa (Lettland) den 16 mars 2023 – VL, ZS,
Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc. mot Latvijas Republikas Saeima**

(Mål C-161/23)

(2023/C 189/27)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Satversmes tiesa

Parter i det nationella målet

Klagande: VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc.

Motpart: Latvijas Republikas Saeima

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattas en nationell lagstiftning enligt vilken en nationell domstol får fatta beslut om förverkande av vinning av brott i ett separat förfarande rörande egendom som förvärvats på ett olagligt sätt, vilket avskiljs från det straffrättsliga huvudförfarandet innan det slås fast att brott föreligger och innan en person har fällts till ansvar för brottet, och som även föreskriver att förverkande ska ske på grundval av material som hämtats från det straffrättsliga förfarandet, av tillämpningsområdet för direktiv 2014/42,⁽¹⁾ särskilt artikel 4, och för rambeslut 2005/212,⁽²⁾ särskilt artikel 2?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande, ska då nationella bestämmelser om styrkande av egendomens brottsliga ursprung i förfaranden om egendom som förvärvats på ett olagligt sätt som det som föreskrivs i de omtvistade bestämmelserna, anses vara förenliga med den rätt till en rättvis rättegång som stadfästas i artiklarna 47 och 48 i stadgan och i artikel 8.1 i direktiv 2014/42?
- 3) Ska principen om unionsrättens företräde tolkas så, att den utgör hinder för att en författningsdomstol i en medlemsstat, som prövar en talan om författningsstridighet mot en nationell lagstiftning som har förklarats vara oförenlig med unionsrätten, slår fast att rättssäkerhetsprincipen är tillämplig och att rättsverkningarna av denna lagstiftning består med avseende på den period då lagstiftningen gällde?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 2014, s. 39).

⁽²⁾ Rådets rambeslut 2005/212/RIF av den 24 februari 2005 om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott (EUT L 68, 2005, s. 49).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di Bologna (Italien) den 14 mars 2023 –
Governo Italiano mot UX**

(Mål C-163/23, Palognali ⁽¹⁾)

(2023/C 189/28)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di pace di Bologna

Parter i det nationella målet

Klagande: Governo Italiano

Motpart: UX

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör den praxis från den högsta allmänna domstolen och den högsta förvaltningsdomstolen som återges i skälen, och särskilt Suprema Corte di Cassazione beslut nr 13973/2022 av den 3 maj 2022 – som nekar en visstidsanställd arvoderad domare, såsom den fredsdomare som det nationella målet gäller, alla rättigheter som är knutna till ställningen som anställd med anställningsvillkor som kan likställas med anställningsvillkoren för en tillsvidareanställd yrkesdomare – en klar överträdelse av unionsrätten, i och med att den förhindrar utövandet av rätten till ett effektivt rättsmedel inför en nationell oavhängig domstol, för det fall och i den mån EU-domstolen konstaterar att nämnda praxis från den högsta allmänna domstolen har åsidosatt artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ..., artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ⁽²⁾ ..., klausulerna 2 och 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som ingicks den 18 mars 1999 av EFS, UNICE och CEEP, vilket ingår som en bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 ⁽³⁾ ..., såsom de har tolkats i EU-domstolens dom av den 16 juli 2020, Governo della Repubblica italiana (Italienska fredsdomares ställning), [UX], C-658/18, EU:C:2020:572 ..., och dom av den 7 april 2022, [PG], C-236/20, EU:C:2022:263 ..., samt artikel 47 första och andra styckena i stadgan?
- 2) Utgör artikel 31.2 i stadgan, artikel 7 i direktiv 2003/88/EG, klausulerna 2 och 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som har införts genom direktiv 1999/70/EG, såsom de har tolkats av EU-domstolen i domen UX och domen PG, samt artikel 47 första och andra styckena i stadgan, hinder för en nationell lagstiftning såsom den som följer av artikel 29.5 i [lagstiftningsdekret] nr 116/2017, som har införts genom artikel 1.629 i lag nr 234/2021, vad gäller den del där det stadgas att den berörda fredsdomaren automatiskt enligt lag måste avstå från alla anspråk som följer av unionsrätten, och närmare bestämt i den situation som är aktuell i det nationella målet avstå från rätten till betald semester, om denne ansöker om deltagande i uttagningsförfarandet för att få fortsatt godkännande som ständig domare fram till 70 års ålder, som anställd vid Ministero della Giustizia (justitieministeriet) med samma lönevillkor som en förvaltningstjänsteman som utövar dömande verksamhet, och klarar uttagningsförfarandet?
- 3) Är det förenligt med EU-domstolens uttalanden i domen UX och domen PG att den hänskjutande domstolen – efter det att den har genomfört alla de prövningar som det enligt nämnda praxis från EU-domstolen ankommer på den nationella domstolen att göra angående frågan huruvida den berörda fredsdomarens anställningsvillkor kan likställas med anställningsvillkoren för en jämförbar tillsvidareanställd ordinarie domare vad gäller den berörda fredsdomarens rätt till skadestånd till följd av utebliven utbetalning av semesterersättning och fastställt att så är fallet – som parameter för beräkning av skadeståndsbeloppet väljer lönen för en ordinarie domare vid underrätt med yrkesgrad HH03, med hänsyn tagen till skillnaderna mellan förfarandena för rekrytering av arvoderade domare och tillsvidareanställda yrkesdomare, när det beaktas att endast de sistnämnda (ordinarie domare) har rätt till en löneutveckling och befordran till högre befattning som inte enbart baseras på tjänstetid efter lönegrader och löneklasser?

- 4) Utgör slutligen artikel 47 i stadgan och de villkor för domstolarnas oavhängighet som EU-domstolen utvecklade i punkterna 45–49 i domen UX hinder för en nationell lagstiftning såsom den som följer av artikel 21 i [lagstiftningsdekret] nr 116/2017, enligt vilken Consiglio superiore della magistratura (högsta domarrådet) efter eget skön kan besluta att avsätta den hänskjutande domaren från sitt uppdrag, utan något som helst system med stegvisa disciplinåtgärder, även när denna domare vid nationell domstol har för avsikt att tillämpa EU-domstolens praxis i det nationella målet och därigenom meddelar ett beslut som tar avstånd från dels den nationella lagstiftning som är tillämplig på den situation som är aktuell i det nationella målet, dels nämnda praxis från den högsta allmänna domstolen och den högsta förvaltningsdomstolen?

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

⁽²⁾ EUT L 299, 2003, s. 9.

⁽³⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Szegedi Törvényszék (Ungern) den 16 mars 2023 –
VOLÁNBUSZ Zrt. mot Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal**

(Mål C-164/23 VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Rättegångsspråk: *ungerska*

Hänskjutande domstol

Szegedi Törvényszék

Parter i det nationella målet

Klagande: VOLÁNBUSZ Zrt.

Motpart: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Tolkningsfrågor

- 1) Kan begreppet "arbetsstället där föraren normalt är stationerad" i artikel 9.3 i [förordning nr 561/2006] ⁽¹⁾ tolkas så, att det avser den konkreta plats som föraren utgår från, det vill säga persontransportföretagets anläggning eller parkeringsplats eller någon annan geografisk plats som har definierats som den plats där färdvägen börjar, från vilken föraren regelbundet utför sina uppdrag och som han eller hon återvänder till när uppdraget är utförda, under sin normala tjänsteutövning och utan att följa några särskilda anvisningar från arbetsgivaren?
- 2) För att bedöma huruvida en viss plats utgör "arbetsstället där föraren normalt är stationerad", i den mening som avses i artikel 9.3 i [förordning nr 561/2006], har det någon betydelse om platsen är utrustad med personalutrymmen (som toaletter och pauserum)?
- 3) För att bedöma huruvida vissa platser utgör arbetsställen där förarna normalt är stationerade, i den mening som avses i artikel 9.3 i [förordning nr 561/2006], har det någon betydelse att dessa konkreta utgångsplatser är belägna så att det gynnar arbetstagarna (förarna), genom att de under alla förhållanden är belägna närmare deras hem än företagens driftställen och filialer som är registrerade i bolagsregistret, vilket innebär att det går fortare för förarna att ta sig dit än om de skulle ha börjat och slutat sitt arbete vid dessa driftställen eller filialer?

- 4) Om begreppet "arbetsstället där föraren normalt är stationerad" i artikel 9.3 i [förordning nr 561/2006] inte kan definieras som den konkreta plats som föraren utgår från, det vill säga persontransportföretagets anläggning eller parkeringsplats eller någon annan geografisk plats som har definierats som den plats där färdvägen börjar, från vilken föraren regelbundet utför sina uppdrag och som han återvänder till när uppdragen är utförda, under sin normala tjänsteutövning och utan att följa några särskilda anvisningar från arbetsgivaren, kan då definitionen av detta begrepp i [förordning nr 561/2006] anses vara en bestämmelse om arbetsvillkor, med avseende på vilken arbetsgivarna och arbetstagarna genom kollektivförhandlingar eller på annat sätt får anta bestämmelser som är gynnsammare för arbetstagarna, med beaktande av skäl 5 i samma förordning?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, 2006, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Sverige)
den 17 mars 2023 – Naturvårdsverket / Nouryon Functional Chemicals AB**

(Mål C-166/23, Nouryon Functional Chemicals)

(2023/C 189/30)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Naturvårdsverket

Motpart: Nouryon Functional Chemicals AB

Tolkningsfrågor

- 1) Är undantaget för enheter för förbränning av farligt avfall i punkten 5 i bilaga I till utsläppshandelsdirektivet (¹) – att alla enheter som förbränner bränsle ska ingå i tillståndet för utsläpp av växthusgaser, förutom enheter för förbränning av farligt avfall – tillämpligt på alla enheter som förbränner farligt avfall, eller krävs en kvalificerande omständighet för att undantaget ska tillämpas? Om en sådan omständighet krävs, ska enhetens syfte då vara avgörande för tillämpningen av undantaget, eller kan även andra omständigheter vara av betydelse?
- 2) Om syftet har sådan betydelse för bedömningen, ska undantaget ändå tillämpas på en enhet som förbränner farligt avfall men som har ett annat huvudsakligt syfte än sådan förbränning?
- 3) Om undantaget är tillämpligt endast på en enhet vars huvudsakliga syfte är förbränning av farligt avfall, vilka kriterier ska användas vid bedömningen av syftet?
- 4) Om det vid någon bedömning har en avgörande betydelse om enheten ska anses utgöra en integrerad del av en verksamhet vid den anläggning som är tillståndspliktig enligt direktivet – exempelvis på det sätt som anges i avsnitt 3.3.3 i kommissionens vägledning – vilka krav ska då ställas för att enheten ska anses integrerad? Kan det exempelvis krävas att produktionen ska vara omöjlig eller otillåten utan enheten (jfr EU-kommissionens vägledning s. 14, not 14), eller kan det vara tillräckligt att enheten är tekniskt sammankopplad med anläggningen och tar emot farligt avfall endast därifrån?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT 2003, L 275, s. 32).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 20 mars 2023 – trendtours Touristik GmbH mot SH

(Mål C-170/23, trendtours Touristik)

(2023/C 189/31)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i det nationella målet

Klagande: trendtours Touristik GmbH

Motpart: SH

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 12.2 första meningen i direktiv (EU) 2015/2302⁽¹⁾ tolkas så, att arrangörens rätt att ta ut en uppsägningsavgift inte bortfaller om det vid tidpunkten för resan inte längre förelåg oundvikliga eller extraordinära omständigheter som väsentligen påverkar fullgörandet av paketresan, även om sådana omständigheter som väsentligen påverkar fullgörandet förelåg vid en tidigare tidpunkt, eller ska frågan huruvida det föreligger oundvikliga eller extraordinära omständigheter som väsentligen påverkar fullgörandet av paketresan endast besvaras utifrån en förhandsprognos vid tidpunkten för uppsägningen?
2. Om en förhandsprognos är avgörande: Fram till vilken tidpunkt måste resenären vänta för att han eller hon ska kunna säga upp avtalet utan att betala någon uppsägningsavgift trots att de oundvikliga eller extraordinära omständigheterna som väsentligen påverkar fullgörandet faktiskt bortfaller senare?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT L 326, 2015, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 28 mars 2023 – Autorità di regolazione dei trasporti mot Lufthansa Linee Aeree Germaniche m.fl.

(Mål C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche m.fl.)

(2023/C 189/32)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Autorità di regolazione dei trasporti

Motparter: Lufthansa Linee Aeree Germaniche, Austrian Airlines AG, Brussels Airlines SA/NV, Swiss International Air Lines Ltd, Lufthansa Cargo AG

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 11.5 i direktiv 2009/12/EG⁽¹⁾ – som omfattar flygplatssektorn – tolkas på så sätt att tillsynsmyndigheten enbart får finansieras genom uttag av flygplatsavgifter eller är även andra finansieringsformer tillåtna, såsom uttag av en finansieringsavgift (den hänskjutande domstolen anser att uttag av flygplatsavgifter för att finansiera tillsynsmyndigheten endast är en möjlighet för medlemsstaten)?

- 2) Ska de avgifter eller den finansieringsavgift som får tas ut för att finansiera tillsynsmyndigheten enligt artikel 11.5 i direktiv 2009/12/EG enbart avse specifika tjänster och kostnader – som emellertid inte anges i direktivet – eller är det tillräckligt att avgifterna eller finansieringsavgiften hänger samman med tillsynsmyndighetens driftskostnader såsom dessa framgår av de balansräkningar som översänds till och granskas av regeringsmyndigheter?
- 3) Ska artikel 11.5 i direktiv 2009/12/EG tolkas så, att det enbart får tas ut avgifter av personer som är hemmahörande eller har bildats i enlighet med lagen i den stat som har inrättat tillsynsmyndigheten? Kan detta även gälla i fråga om finansieringsavgifter som tas ut för driften av tillsynsmyndigheten?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/12/EG av den 11 mars 2009 om flygplatsavgifter (EUT L 70, 2009, s. 11).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 30 mars 2023 – AX

(Mål C-208/23, Martiesta (¹))

(2023/C 189/33)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: AX

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 1.2 och 1.3 i rambeslut 2002/584/RIF om en europeisk arresteringsorder (²) och överlämnande mellan medlemsstaterna tolkas så, att den verkställande rättsliga myndigheten ska neka eller i vart fall skjuta upp överlämnandet av en kvinna som är gravid och mor till hemmavarande minderåriga barn?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, är då artikel 1.2 och 1.3 samt artiklarna 3 och 4 i rambeslut 2002/584/RIF förenliga med artiklarna 3, 4, 7, 24 och 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, även mot bakgrund av praxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, i den mån de föreskriver att en gravid kvinna eller en mor ska överlämnas med den följd som banden mellan mor och hemmavarande minderåriga barn kapas utan hänsyn till barnets bästa?

(¹) Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

(²) Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 2002, s. 1)

Talan väckt den 31 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-210/23)

(2023/C 189/34)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Caro de Sousa och M. Noll-Ehlers)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt [Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011] om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, ⁽¹⁾ i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU av den 16 april 2014, ⁽²⁾ genom att inte korrekt införliva artiklarna 2.4, 4.5 b, 6.2 d, 8a.4, och 4.3, jämförd med punkt 2 b och c, led vi, i bilaga III till nämnda direktiv 2011/92/EU, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att Republiken Portugal i den portugisiska rättsordningen inte korrekt har införlivat flera artiklar i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU av den 16 april 2014 (nedan, i dess uppdaterade och konsoliderade version, kallat direktivet). Den 11 oktober 2019 sände kommissionen en formell underrättelse till Republiken Portugal. Därefter, den 12 november 2021, riktade den ett motiverat yttrande till Republiken Portugal. Kommissionen väcker nu förevarande talan till stöd för vilken den anför följande skäl:

- Republiken Portugal har åsidosatt artikel 2.4 i direktivet genom att, vad avser förfarandena för miljökonsekvensbedömning, inte begränsa den uteslutning som följer av nämnda bestämmelse till de fall där tillämpningen av bestämmelserna [i direktivet] kan få en betydande negativ inverkan på projektets syfte.
- Republiken Portugal har åsidosatt artikel 4.5 i direktivet genom att föreskriva att vissa projekt inte ska omfattas av en miljökonsekvensbedömning när den myndighet som är ansvarig för en sådan bedömning inte inom den lagstadgade fristen har avgett ett yttrande om att sådana projekt ska omfattas av en miljökonsekvensbedömning.
- Republiken Portugal har åsidosatt artikel 6.2 i direktivet genom att inte föreskriva att allmänheten, på lämpligt sätt och så snart det rimligen kan ske, ska informeras om vilka beslut som kan komma att fattas eller, i förekommande fall, utkastet till beslut om miljökonsekvensbedömning.
- Republiken Portugal har åsidosatt artikel 8a.4 i direktivet genom att inte fastställa den typ av faktorer som ska kontrolleras och kontrollens varaktighet, vilka identifieras i ett tillståndsbeslut och ska vara rimliga i förhållande till projektets art, lokalisering och omfattning samt i förhållande till hur betydande dess miljöpåverkan är.
- Republiken Portugal har åsidosatt artikel 4.3 i direktivet, jämförd med punkt 2 b i bilaga III till direktivet, genom att inte inkludera naturresursernas "tillgänglighet" som ett relevant urvalskriterium för att fastställa om ett projekt bör omfattas av en miljökonsekvensbedömning.
- Republiken Portugal har åsidosatt artikel 4.3 i direktivet, jämförd med punkt 2 c, led vi, i [bilaga III] till direktivet, genom att inte hänvisa till "unionslagstiftningen" eller till områden där "det anses att [de miljö kvalitetsnormer som fastställts i unionslagstiftningen] inte följts" vid angivandet av de omständigheter som är relevanta för att fastställa på vilka områden den naturliga miljöns tålighet ska bedömas som ett relevant urvalskriterium för att fastställa om ett projekt bör omfattas av en miljökonsekvensbedömning.

⁽¹⁾ EUT L 26, 2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 124, 2014, s. 1.

Överklagande ingett den 17 april 2023 av European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 7 februari 2023 i mål T-81/22, Euranimi mot kommissionen

(Mål C-252/23 P)

(2023/C 189/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (ombud: M. Campa, D. Rovetta, V. Villante, avvocati, P. Gjørtler, advokat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- fastställa att förevarande överklagande kan tas upp till prövning,
- upphäva det överklagade beslutet och fastställa att Euranimis talan kan tas upp till prövning,
- återförvisa målet till tribunalen för prövning av Euranimis talan i sak, och
- förplikta Europeiska kommissionen att bära rättegångskostnaderna i förevarande mål om överklagande och i målet i första instans.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet åberopar klaganden tre grunder.

Den första grunden: felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 263 fjärde stycket FEUF, i synnerhet av kriteriet ”direkt och personligen berör dem” – felaktig kvalificering av de faktiska omständigheterna.

Den andra grunden: felaktig rättstillämpning vid tolkningen av det sista ledet i artikel 263 fjärde stycket FEUF och av kriteriet och begreppet regleringsakt som inte medför genomförandeåtgärder – felaktig kvalificering av de faktiska omständigheterna och missuppfattning av bevisningen.

Den tredje grunden: felaktig kvalificering av de faktiska omständigheterna och missuppfattning av bevisningen.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 19 april 2023 – PP m. fl. mot parlamentet

(Mål T-39/21) ⁽¹⁾

(Personalmål – Tjänstemän – Hälsokrisen med anledning av covid-19-pandemin – Beslut att tillåta arbete på deltid för omvårdnad av anhöriga utanför anställningsorten – Avsaknad av möjlighet till distansarbete utanför anställningsorten på heltid – Brister i det administrativa förfarandet – Beslut om beviljande av en ansökan om deltidsarbete – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas – Avvisning – Lön – Indragning av utlandstillägget – Artiklarna 62 och 69 i tjänsteföreskrifterna – Åsidosättande av artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna)

(2023/C 189/36)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Sökande: PP, PQ, PR, PS, PT (ombud: advokaten M. Casado García-Hirschfeld)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: S. Seyr, D. Boytha och M. Windisch)

Saken

Sökandena har väckt talan med stöd av artikel 270 FEUF och har i huvudsak yrkat om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 14 april 2020 att tillåta PQ och PS att arbeta deltid utanför anställningsorten med anledning av covid-19-pandemin, beslut av den 18 maj 2020 att tillåta PP att arbeta deltid utanför anställningsorten med anledning av covid-19-pandemin, beslut av den 7, 15, 16 april och den 19 maj 2020 att dra in utlandstillägget för sökandena under den tid då de arbetade utanför sin anställningsort och beslut av den 6 maj 2020 om återkrav av de belopp som felaktigt betalats ut till PR och PT och yrkat om ersättning för den skada som de lidit till följd av dessa beslut.

Domslut

- 1) Europaparlamentets beslut av den 19 maj 2020 om indragning av PP:s utlandstillägg ogiltigförklaras.
- 2) Europaparlamentets beslut av den 7 april 2020 om indragning av PR:s utlandstillägg ogiltigförklaras.
- 3) Europaparlamentets beslut av den 15 april 2020 om indragning av PQ:s utlandstillägg ogiltigförklaras.
- 4) Europaparlamentets beslut av den 15 april 2020 om indragning av PS:s utlandstillägg ogiltigförklaras.
- 5) Europaparlamentets beslut av den 16 april 2020 om indragning av PT:s utlandstillägg ogiltigförklaras.
- 6) Talan ogillas i övrigt.
- 7) PP, PS, PR, PQ och PT ska bära hälften av sina rättegångskostnader.
- 8) Europaparlamentet ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av de kostnader som har uppkommit för PP, PS, PR, PQ och PT.

⁽¹⁾ EUT C 110, 29.03.2021.

Tribunalens dom av den 19 april 2023 – Gerhard Grund Gerüste mot EUIPO – Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau)

(Mål T-749/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket Josef Grund Gerüstbau – Det äldre nationella figurmärket grund – Relativ ogiltighetsgrund – Risk för förväxling föreligger inte – Känneteckenslikhet föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 189/37)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Gerhard Grund Gerüste e.K. (Kamp-Lintfort, Tyskland) (ombud: advokaten P. Lee)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Eberl)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Josef-Grund-Gerüstbau GmbH (Erfurt, Tyskland) (ombud: advokaten T. Staupendahl)

Saken

Överklagande med stöd av artikel 263 FEUF av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 22 september 2021 (ärende R 1925/2020-1).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Gerhard Grund Gerüste e.K. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 37, 24.1.2022.

Tribunalens dom av den 19 april 2023 – OD mot Eurojust

(Mål T-61/22) ⁽¹⁾

(Personalmål – Tillfälligt anställda – Tillfällig ändrad tjänsteplacering i tjänstens intresse – Artikel 7 i tjänsteföreskrifterna – Begäran om bistånd – Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna – Tillfällig åtgärd i form av omplacering – Begreppet ”åtgärd som går någon emot” – Rätten att yttra sig – Skadeståndsansvar)

(2023/C 189/38)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Sökande: OD (ombud: advokaten N. de Montigny)

Svarande: Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (ombud: A. Terstegen-Verhaag och M. Castro Granja, biträdda av advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron)

Saken

Sökanden har väckt talan med stöd av artikel 270 FEUF och yrkat att tribunalen dels ska ogiltigförklara beslutet av den 17 juni 2021, genom vilket Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) beslutade att tillfälligt omplacera sökanden till en tjänst som [konfidentiellt], och i den mån det behövs beslutet av den 21 oktober 2021, genom vilket Eurojust avslög sökandens klagomål av den 22 juni 2021, dels ska slå fast att sökanden ska erhålla ersättning för den skada som sökanden har lidit till följd av dessa beslut.

Domslut

- 1) Beslutet som fattats av Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) den 17 juni 2021 om att OD tillfälligt ska omplaceras till en tjänst som [konfidentiellt], ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Eurojust ska bära sina rättegångskostnader och ersätta OD:s rättegångskostnader.

(¹) EUT C 119, 14.3.2022.

Tribunalens dom av den 19 april 2023 – Siemens mot parlamentet

(Mål T-74/22) (¹)

(Offentlig upphandling – Offentlig upphandling av byggentreprenad – Anbudsförfarande – Förnyelse av brandskyddssystemet i Europaparlamentets byggnader i Strasbourg – En anbudsgivares anbud har förkastats och kontraktet tilldelats andra anbudsgivare – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar)

(2023/C 189/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Siemens SAS (Saint-Denis, Frankrike) (ombud: E. Berkani och M. Blanchard, advokater)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: E. Taneva och V. Naglič)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 8 december 2021 att förkasta de anbud som den tillfälliga företagssammanslutningen bestående av sökanden och Eiffage Énergie Systèmes – Alsace Franche-Comté ingivit, avseende del 1 och del 2 i anbudsförfarandet nr 06A70/2021/M004 angående förnyelse av brandskyddssystemet i Europaparlamentets byggnader i Strasbourg (Frankrike), och att tilldela kontraktet till andra anbudsgivare, samt – i andra hand och enligt artikel 268 FEUF – med yrkande om ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av de angripna besluten.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Siemens SAS ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 138, 28.3.2022.

Tribunalens dom av den 19 april 2023 – OQ mot kommissionen

(Mål T-162/22) (¹)

(Personalmål – Tjänstemän – Disciplinärt förfarande – Disciplinätgärd – Avsättning från tjänsten utan minskning av pensionsrättigheter – Artikel 10 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna – Proportionalitet – Motiveringsskyldighet)

(2023/C 189/40)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Sökande: OQ (ombud: advokaterna N. Maes och J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Bohr och L. Vernier)

Saken

Genom talan enligt artikel 270 FEUF har sökanden yrkat ogiltigförklaring av dels det beslut som Europeiska kommissionen fattade den 19 maj 2021 om att vidta en disciplinåtgärd mot sökanden i form av avsättning från tjänsten utan minskning av pensionsrättigheter, dels det beslut som kommissionen fattade den 15 december 2021 om att avslå sökandens klagomål.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) OQ ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 198, 16.05.2022.

Tribunalens dom av den 19 april 2023 – Zitro International mot EUIPO – e-gaming (Smiley som har på sig en hög hatt)

(Mål T-491/22) (¹)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurmärke föreställande en smiley som har på sig en hög hatt – Äldre EU-varumärke föreställande en fantasifigur – Relativt registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 189/41)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Zitro International Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten A. Canela Giménez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Stoyanova-Valchanova och D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden: e-gaming s. r. o. (Prag, Republiken Tjeckien)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 30 maj 2022 (ärende R 2005/2021-4),

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Zitro International Sàrl ska bära sina rättegångskostnader.
- 3) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 380, 3.10.2022.

Tribunalens beslut av den 31 mars 2023 – Eggers & Franke mot EUIPO E. & J. Gallo Winery (EF)**(Mål T-183/22) ⁽¹⁾****(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Återkallad invändning – Det saknas anledning att döma i saken)**

(2023/C 189/42)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare**Klagande:** Eggers & Franke Holding GmbH (Bremen, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Ebert-Weidenfeller och H. Förster)**Motpart:** Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Nicolás Gómez och T. Klee)**Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen:** E & J Gallo Winery (Modesto, Kalifornien, USA) (ombud: advokaterna V. von Bomhard och J. Fuhrmann)**Saken**

Överklagande enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 4 februari 2022 (ärende R 729/2021-5), angående ett invändningsförfarande mellan E. & J. Gallo Winery och Eggers & Franke Holding GmbH.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Eggers & Franke Holding GmbH och E. & J. Gallo Winery ska bära sina respektive rättegångskostnader och vardera ersätta hälften av de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 207, 23.5.2022.

Tribunalens beslut av den 31 mars 2023 – Eggers & Franke mot EUIPO – E. & J. Gallo Winery (E & F)**(Mål T-184/22) ⁽¹⁾****(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Återkallad invändning – Det saknas anledning att döma i saken)**

(2023/C 189/43)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare**Klagande:** Eggers & Franke Holding GmbH (Bremen, Tyskland) (ombud: A. Ebert-Weidenfeller och H. Förster, advokater)**Motpart:** Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Nicolás Gómez och T. Klee)**Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen:** E. & J. Gallo Winery (Modesto, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: V. von Bomhard och J. Fuhrmann, advokater)**Saken**

Överklagande enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 15 februari 2022 (ärende R 730/2021-5), angående ett invändningsförfarande mellan E. & J. Gallo Winery och Eggers & Franke Holding GmbH.

Avgörande

- 1) Det saknas anledning att döma i saken.
- 2) Eggers & Franke Holding GmbH och E. & J. Gallo Winery ska bära sina respektive rättegångskostnader och vardera ersätta hälften av de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

(¹) EUT C 207, 23.5.2022.

Tribunalens beslut av den 31 mars 2023 – Mocom Compounds mot EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)

(Mål T-472/22) (¹)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket Near-to-Prime – Absoluta ogiltighetsgrunder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001) – Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)

(2023/C 189/44)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Mocom Compounds (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten J. Bornholdt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. Klee)

Motpart vid överklagandenämnden: Centemia Conseils (Angevillers, Frankrike)

Saken

Genom överklagande med stöd av artikel 263 FEUF har klaganden begärt ogiltigförklaring och ändring av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 24 maj 2022 (ärende R 2178/2021-1).

Avgörande

- 1) Överklagandet avvisas, då det är uppenbart att det saknar rättslig grund.
- 2) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 359, 19.9.2022.

Talan väckt den 27 februari 2023 – Medel m.fl. mot kommissionen

(Mål T-116/23)

(2023/C 189/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel) (Strasbourg, Frankrike), International Association of Judges (Rom, Italien), Association of European Administrative Judges (Trier, Tyskland), Stichting Rechters voor Rechters (The Hague, Nederländerna) (ombud: C. Zatschler, SC, E. Egan McGrath, Barrister-at-Law, A. Bateman och M. Delargy, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det finansieringsavtal som kommissionen och Republiken Polen ingått den 24 augusti 2022, i enlighet med artikel 23.1 i förordning 2021/241,
- ogiltigförklara det låneavtal som kommissionen och Republiken Polen ingått den 24 augusti 2022, i enlighet med artikel 15.2 i förordning 2021/241, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder

1. Genom den första grunden gör sökandena gällande att rådets genomförandebeslut av den 17 juni 2022 om godkännande av bedömningen av Polens återhämtnings- och resiliensplan (nedan kallat rådets genomförandebeslut), som låg till grund för de ovannämnda finansierings- och låneavtal som kommissionen ingått (nedan kallade de omtvistade finansierings- och låneavtalen), är ogiltigt eftersom kommissionen underlät att beakta den rättspraxis som följer av EU-domstolens dom av den 19 november 2019, A. K. m.fl. (Oavhängigheten hos avdelningen för disciplinära mål vid Högsta domstolen) (C-585/18, C-624/18 och C-625/18, EU:C:2019:982), dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Polen (Disciplinära förfaranden gentemot domare) (C-791/19, EU:C:2021:596), beslut av den 8 april 2020, kommissionen/Polen (C-791/19 R, EU:C:2020:277) och domstolens vice ordförandes beslut av den 14 juli 2021, kommissionen/Polen (C-204/21 R, EU:C:2021:593), samt åsidosatte artiklarna 2 och 13.2 FEU.

Till stöd för denna grund hävdar sökanden också att rådet överskred sin befogenhet genom att åta sig att avgöra hur Polen ska agera för att följa domstolens praxis avseende avdelningen för disciplinära mål vid Polens Högsta domstol (nedan kallad avdelningen för disciplinära mål).

2. Genom den andra grunden gör sökandena gällande att rådets genomförandebeslut är ogiltigt eftersom rådet åsidosatte artiklarna 2 och 19.1 FEU, samt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), såsom dessa med giltig verkan tolkats av domstolen.

Inom ramen för denna grund argumenterar sökandena för att de delmål som ligger till grund för genomförandebeslutet strider mot artiklarna 2 och 19.1 FEU, samt artikel 47 i stadgan, såtillvida att:

- de beslut som antagits av avdelningen för disciplinära mål anses ha rättsverkningar, istället för att betraktas som en rättslig nullitet,
 - de domare som varit föremål för rättsstridiga beslut från avdelningen för disciplinära mål ställs inför ytterligare processuella bördor, osäkerhet och dröjsmål, eftersom de måste inleda nya förfaranden vid en nyligen inrättad avdelning vid Högsta domstolen för att rentvå sig,
 - de berörda domarna inte ens tillfälligt ska återinträda i tjänst i väntan på att eventuella överklaganden avgörs.
3. Genom den tredje grunden gör sökanden gällande att rådets genomförandebeslut är ogiltigt eftersom beslutets delmål F1G, F2G och F3G inte är tillräckliga för att återinföra ett effektivt rättsligt skydd i Polen, vilket är en förutsättning för att ett internt kontrollsystem ska kunna fungera på ett tillfredsställande sätt. Sökandena anser att det rådets genomförandebeslut även utgör ett åsidosättande av artiklarna 20.5 e och 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 2021, s. 17), samt artikel 235 FEUF, som medför ett krav på effektiva och verksamma interna kontroller.
 4. Genom den fjärde grunden gör sökandena gällande att rådets genomförandebeslut är ogiltigt av det skälet att rådet gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart oriktiga bedömningar genom att tillämpa artikel 19.3 i förordning 2021/241 för att godkänna delmålen såsom "lämpliga arrangemang" för att förebygga, avslöja och beivra korruption i Polen.
 5. Genom den femte grunden gör sökandena gällande att rådets genomförandebeslut är bristfälligt motiverat, och således strider mot artikel 296 FEUF, artikel 41 i stadgan, samt unionsrättsliga principer.

6. Genom den sjätte grunden gör sökandena gällande att kommissionen överskridit sin befogenhet genom att ingå de omtvistade finansierings- och låneavtalen.

Talan väckt den 13 mars 2023 – Swenters mot kommissionen

(Mål T-142/23)

(2023/C 189/46)

Rättegångsspråk: *nederländska*

Parter

Sökande: Ivo Swenters (Hasselt, Belgien) (ombud: advokaten J. Coninx)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan uppfyller de formella kraven för att tas upp till sakprövning och bifalla den i sak,
- som en konsekvens därav ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut av den 13 januari 2023 om avslag på sökandens klagomål avseende överträdelser av artikel 101 FEUF och artikel 102 FEUF som påstås ha begåtts av SCR-Sibelco NV, Cimenteries C.B.R. Cementbedrijven NV, Grintbedrijf SBS NV, Kiezelgroeve Varenberg NV, Dragages Graviers et Travaux (Dragratra) NV, Sibelco Nederland BV, Van Nieuwpoort Groep BV, Heidelbergcement AG och Hülskens Holding GmbH & Co (ärende AT.40683 – Belgisk sand) har sökanden åberopat två grunder.

1. Första grunden: kommissionen har åsidosatt sin utrednings- och motiveringsskyldighet

Kommissionen har åsidosatt sin skyldighet att omsorgsfullt undersöka de omständigheter och avtal som sökanden har åberopat, trots förekomsten av särskilt allvarliga konkurrensbegränsningar. Sökandens argument underkändes utan någon föregående utredning, och kommissionen gjorde i det angripna beslutet endast kortfattade och ytliga konstateranden.

2. Andra grunden: kommissionen har gjort en felaktig bedömning av unionsintresset

Kommissionen har felaktigt intagit ståndpunkten att de överträdelser som sökanden har åberopat förefaller vara begränsade till en enda medlemsstat, och den har således förbisett de faktiska omständigheternas internationella räckvidd. Kommissionen har inte heller beaktat överträdelsernas varaktighet, och den har felaktigt dragit slutsatsen att de nationella domstolarna och myndigheterna är väl lämpade att bedöma de konkurrensbegränsande förfaranden som sökanden har åberopat.

**Överklagande ingett den 8 april 2023 – Innovation & Entrepreneurship Business School/EUIPO –
Thinksales (Sales School Powered by IEBS)**

(Mål T-182/23)

(2023/C 189/47)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Innovation & Entrepreneurship Business School, SL (Barcelona, Spanien) (ombud: advokat L. Torrents Homs)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Thinksales, SL (Madrid, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Sales School Powered by IEBS – Registreringsansökan nr 18 274 899

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 8 februari 2023 i ärende R 834/2022-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet vad avser de varor och tjänster för vilket registrering av det angripna varumärket nekats,
- medge fullständig registrering av det angripna varumärket och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna i samband med detta förfarande och Thinksales att ersätta rättegångskostnaderna i samband med förfarandet vid EUIPO:s första överklagandenämnd.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001.

**Överklagande ingett den 11 april 2023 – Insomnia mot EUIPO – Black Insomnia Coffee
(BLACK INSOMNIA)**

(Mål T-185/23)

(2023/C 189/48)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Insomnia Ltd (Dublin, Irland) (ombud: L. Cassidy, A. Reynolds och P. Smyth, Solicitors)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Black Insomnia Coffee Co. Ltd (Winchester, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BLACK INSOMNIA – Registreringsansökan nr 18 128 257

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 3 februari 2023 i ärende R 679/2022-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del överklagandet av ärende R 679/2022-1 avslogs och neka registrering av varumärket vad avser samtliga varor i klass 25, samt
- utfärda ett föreläggande att betala klagandens kostnader (enligt artiklarna 133 och 134.1 i tribunalens rättegångsregler).

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001.

Överklagande ingett den 11 april 2023 – Insomnia mot EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)

(Mål T-186/23)

(2023/C 189/49)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Insomnia Ltd (Dublin, Irland) (ombud: L. Cassidy, A. Reynolds och P. Smyth, Solicitors)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Black Insomnia Coffee Co. Ltd (Winchester, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY – Registreringsansökan nr 18 128 261

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 3 februari 2023 i ärenden R 671/2022-1 och R 678/2022-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del överklagandet av ärende R 678/2022-1 avslogs och neka registrering av varumärket vad avser samtliga varor i klass 25, samt
- utfärda ett föreläggande att betala klagandens kostnader (enligt artiklarna 133 och 134.1 i tribunalens rättegångsregler).

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001.

Överklagande ingett den 13 april 2023 – IU Internationale Hochschule mot EUIPO (IU International University of Applied Sciences)**(Mål T-188/23)**

(2023/C 189/50)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Klagande:* IU Internationale Hochschule GmbH (Erfurt, Tyskland) (ombud: advokaten A. Heise)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av varumärket "IU International University of Applied Sciences" – Registreringsansökan nr 1 628 092*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 14 februari 2023 i ärende R 1951/2022-1**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 72.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, jämförd med artikel 7.1 c i samma förordning.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 72.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, jämförd med artikel 94.1 i samma förordning

Överklagande ingett den 13 april 2023 – The Mochi Ice Cream Company mot EUIPO (my mochi)**(Mål T-189/23)**

(2023/C 189/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Klagande:* The Mochi Ice Cream Company LLC (Vernon, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaten A. Zalewska-Orabona)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärket my mochi – Registreringsansökan nr 1 598 762

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 30 januari 2023 i ärende R 1684/2022-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b jämförd med artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 14 april 2023 – Peikko Group mot EUIPO – Anstar (Formen på metallbalkar för byggverksamhet)

(Mål T-192/23)

(2023/C 189/52)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Peikko Group Oy (Lahtis, Finland) (ombud: advokaterna M. Müller och A. Fottner)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Anstar Oy (Villähde, Finland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Tredimensionellt EU-varumärke (Formen på metallbalkar för byggverksamhet) – EU-varumärke nr 18 139 145

Förfarande vid EUIPO: Annuleringsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 7 februari 2023 i ärende R 2180/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- avslå ansökan om ogiltighetsförklaring av det omtvistade varumärket, och
- förplikta motparten och motparten vid överklagandenämnden att ersätta klagandens rättegångskostnader vid tribunalen och för förfarandet vid överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artikel 59.1 a, jämförd med artikel 7.1 e ii) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Talan väckt den 13 april 2023 – MegaFon mot rådet**(Mål T-193/23)**

(2023/C 189/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* MegaFon OAO (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaten J. Grand d'Esnon)*Svarande:* Europeiska unionens råd**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets förordning (EU) 2023/427 ⁽¹⁾ av den 25 februari 2023, i den del den avser MegaFon,
- ogiltigförklara rådets beslut 2023/434/Gusp ⁽²⁾ av den 25 februari 2023, i den del det avser MegaFon,
- som en följd av detta ogiltigförklara
 - bilaga IV till förordning (EU) nr 833/2014 av den 31 juli 2014, i den del den avser MegaFon,
 - bilaga IV till beslut nr 2014/512/Gusp av den 31 juli 2014, i den del den avser MegaFon,
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artikel 140 b i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd. Sökanden gör gällande att rådet inte i förväg delgav sökanden det beslut som innebar att MegaFon fördes in i förteckningen i bilaga IV till förordning (EU) nr 833/2014 och till beslut 2014/512/Gusp (nedan kallade rättsakterna av den 31 juli 2014) och inte gav sökanden möjlighet att yttra sig, trots att rådet, enligt sökanden, var skyldig att göra detta enligt de principer som avser iakttagandet av rätten till försvar.
2. Andra grunden: Bristande motivering av beslutet att skriva in MegaFon i förteckningen i bilaga IV till rättsakterna av den 31 juli 2014. Sökanden gör gällande att rådet inte meddelat sökanden vilka skäl som låg till grund för att föra in MegaFon i förteckningen i bilaga IV till rättsakterna av den 31 juli 2014.
3. Tredje grunden: De åtgärder som vidtagits i förhållande till sökanden är olagliga, eftersom de följer av en felaktig bedömning, på grund av att de skäl som ligger till grund för åtgärderna är felaktiga och under alla omständigheter inte styrkta.
4. Fjärde grunden: Rättsakterna av den 25 februari 2023 strider mot proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2023/427 av den 25 februari 2023 om ändring av förordning (EU) nr 833/2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (EUT L 59 I, 2023, s. 6).

⁽²⁾ Rådets beslut (Gusp) 2023/434 av den 25 februari 2023 om ändring av beslut 2014/512/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (EUT L 59 I, 2023, s. 593).

Överklagande ingett den 16 april 2023 – Fractal Analytics v EUIPO – Fractalia Remote Systems (FRACTALIA)**(Mål T-194/23)**

(2023/C 189/54)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Fractal Analytics, Inc. (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: advokaten J. Güell Serra)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Fractalia Remote Systems, SL (Madrid, Spanien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Motparten vid överklagandenämnden*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärket FRACTALIA – EU-varumärke nr 3 620 887*Förfarande vid EUIPO:* Ogiltighetsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 31 januari 2023 i ärende R 859/2022-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och motparten vid EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625 mot bakgrund av artikel 58.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 i jämförelse med artikel 19.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625,
- Åsidosättande av artikel 58.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, och
- Åsidosättande av artikel 58.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 och av artikel 10.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.

Talan väckt den 17 april 2023 – CRA mot rådet**(Mål T-201/23)**

(2023/C 189/55)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* Communications Regulatory Authority (CRA) (Teheran, Iran) (ombud: advokaterna T. Clay, T. Zahedi Vafa och K. Mehtiyeva)*Svarande:* Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara genomförandeförordning nr 2023/152 ⁽¹⁾ av den 23 januari 2023, på grund av att denna förordning strider mot unionsrätten, i den del sökanden förts upp på förteckningen i bilaga I till förordning nr 359/2011.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Europeiska unionens råd har gjort sig skyldigt till maktmissbruk. Sökanden gör gällande att rådet, genom att besluta att föra upp sökanden på förteckningen över personer som omfattas av de restriktiva åtgärderna, har gjort sig skyldigt till maktmissbruk, eftersom nämnda beslut antagits endast på grund av den rättsliga relationen mellan sökanden och Islamiska republiken Irans regering.
2. Andra grunden: Den angripna rättsakten saknar motivering. Enligt sökanden bygger de skäl som anges som grund för rådets beslut endast på antaganden om de faktiska omständigheterna, vars felaktighet gör att motiveringen är ogiltig. Denna rent formella motivering till beslutet innebär en omvänd bevisbörla som gör att sökanden blir skyldig att bevisa en negativ omständighet för att kunna bestrida beslutet att föra upp sökanden på förteckningen över personer som omfattas av de restriktiva åtgärderna.
3. Tredje grunden: Uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Sökanden hävdar att rådet dels har gjort en uppenbart oriktig bedömning, dels givit undermåliga skäl för sitt beslut att föra upp sökanden på förteckningen över personer som omfattas av de restriktiva åtgärderna.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Sökanden gör gällande att sanktionerna mot Iran har medfört att verktyg som är av särskilt stor nytta för sökanden har tagits i förvar, varav ett av verktygen används för att förhindra att iranska frekvenser överlappar grannländernas frekvenser och ett annat verktyg (Location Based System) används för att med precision lokalisera sammankopplade apparater. Dessutom framgår det oproporionerliga i rådets beslut av hur omfattande konsekvenser åtgärderna mot sökanden har haft genom att sökandens kapacitet att uppfylla sin allmännyttiga uppgift allvarligt påverkas.

⁽¹⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2023/152 av den 23 januari 2023 om genomförande av förordning (EU) nr 359/2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Iran (EUT L 20I, 2023, s. 1).

Överklagande ingett den 19 april 2023 – Studiocanal mot EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)

(Mål T-203/23)

(2023/C 189/56)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Studiocanal GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Dolde och C. Zimmer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Leonine Distribution GmbH (München, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket ARTHAUS – EU-varumärke nr 6 988 216

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 10 februari 2023 i ärende R 1533/2022-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del ansökan om ogiltigförklaring med avseende på artikel 59.1 a jämförd med artikel 7.1 b, c och d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 anses kunna tas upp till prövning, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 63.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 jämförd med artikel 12.1 b och artikel 15.2 i delegerad förordning (EU) 2017/1430.

Överklagande ingett den 19 april 2023 – Studiocanal mot EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)

(Mål T-204/23)

(2023/C 189/57)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Studiocanal GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Dolde och C. Zimmer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Leonine Distribution GmbH (München, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket ARTHAUS – EU-varumärke nr 6 988 984

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 10 februari 2023 i ärende R 1533/2022-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del ansökan om ogiltigförklaring med avseende på artikel 59.1 a jämförd med artikel 7.1 b, c och d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 anses kunna tas upp till prövning, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 63.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 jämförd med artikel 12.1 b och artikel 15.2 i delegerad förordning (EU) 2017/1430.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV